

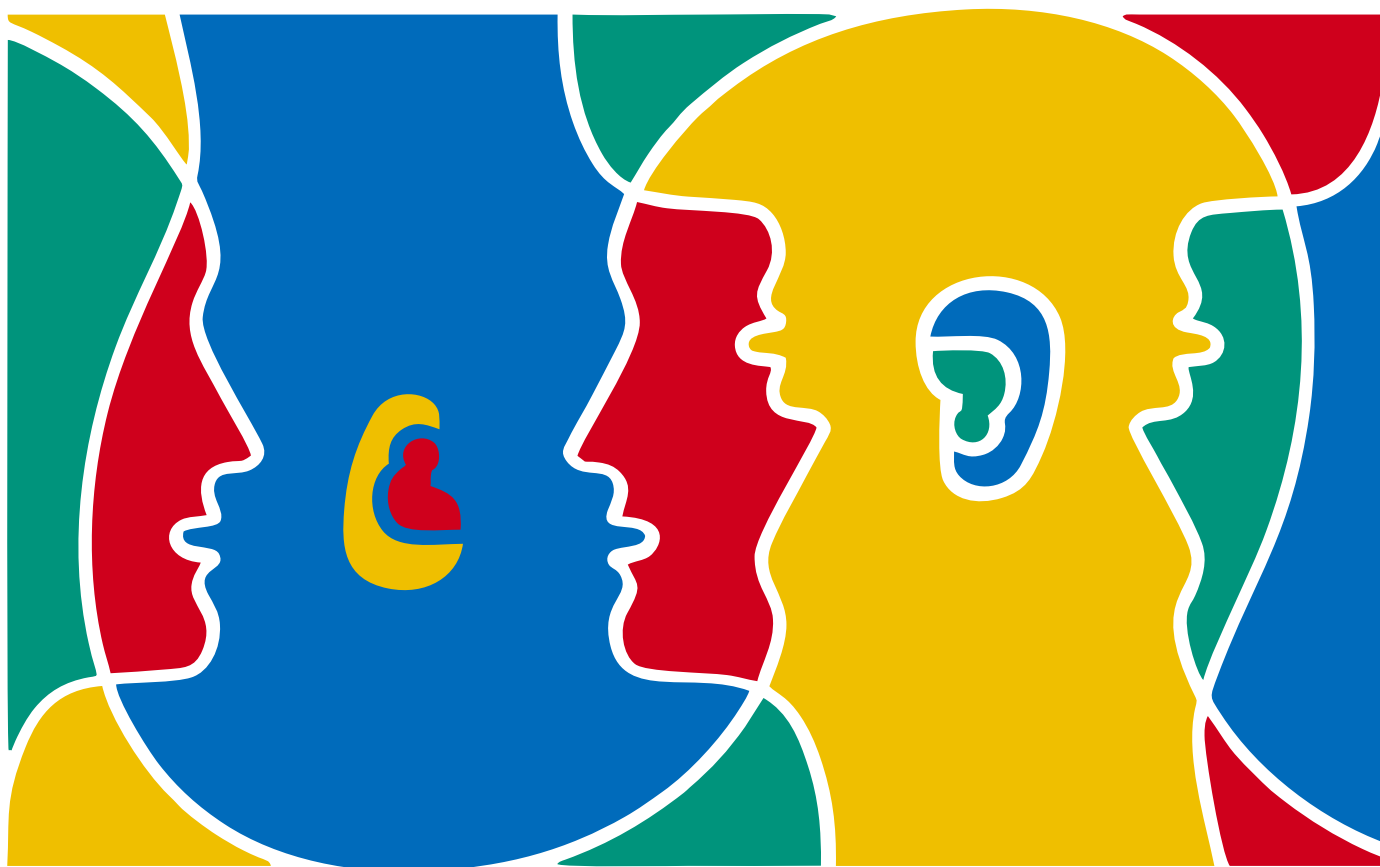

Zborník

ŽIACKYCH PRÁČ

k Európskemu dňu jazykov 2021

JAZYKY OKOLO NÁS

ZBORNÍK ŽIACKYCH PRÁČ K EURÓPSKEMU DŇU JAZYKOV 2021

Editori

Mgr. Natália Priškinová, PhD., Mgr. Ingrid Valová

Jazyková korektúra

Mgr. Peter Gregorík, PhD.

Grafický dizajn

Roman Štefanka

Vydal

*Národný inštitút vzdelávania a mládeže, Pluhová 8,
831 03 Bratislava*

ISBN

978-80-565-1542-6

EAN kód

9788056515426

OBSAH

ÚVOD	5
LITERÁRNA KATEGÓRIA	7
Dobrý deň in the world	9
Cudzie jazyky v mojom živote	10
Moje super prázdniny	12
Jazyky	13
Komunikácia menom jazyk	14
Jazyky sveta	15
Why is learning languages so important? / Why do I love learning languages?	16
Languages	17
Ach jaj, jazyky!	18
Worth	19
Stratený talizman a jazyky	20
Our Europe	22
“Meni s vami pohraty”	23
Sú jazyky naozaj také dôležité?	27
Every new language gives you another whole life	30
Poem of Languages	33
Jazyky okolo nás	34
Sprachen um uns herum	35
Unexpected friends	37
Oui!	39
VÝTVARNÁ KATEGÓRIA	41
Poznávame európske jazyky	43
Séria poštových známok k Európskemu dňu jazykov 2021	44
Srdce Európy	45
Na futbale	46
Sladkosti	47
Jablkový kompót	48
Jazyky sveta	49
Anglický jazyk v 1. A	50
Misa s ovocím	51
Koláže detí z Kečeroviec	52
Pozdrav zo Slovenska	53
Guľko Bombuľko cestuje po Európe	54
Taliansko v škatuli od pizze	55
We Are Europe	56
Jazyky okolo nás	57
Neži vo svojej bubline	58
Rozprávajme srdcom	59
Naša EÚ	60
Plagát Greetings	61

Jazyky okolo nás	63
My svet	64
European Day of Languages.....	65
Pozdrav z rôznych kútov Európy	66
Jazykový strom	67
Jazyk nás spája.....	68
Sedem šťastných dôvodov, prečo sa učiť cudzí jazyk	69
Medvede v škole.....	70
Harmónia rozmanitosti	71
„Volanie o pomoc“	72
Mapa.....	73
Farebný svet	74
Budúcnosť je znalosť jazykov	75
Languages around us - Let's have fun with English	76
Linka jazykov	77
Languages around us.....	78
Kvety tisícich slov.....	79
Jazyky okolo nás	80
Jazyky okolo nás	81
Kvietok Európskej únie.....	82
Languages around us.....	83

AUDIOVIZUÁLNA KATEGÓRIA..... 84

Po každej búrke príde dúha	86
Our international classroom	86
European Day of Languages with Netherland.....	86
Zvieratká v piatich európskych jazykoch	87
Jazyky okolo mňa.....	87
Európsky deň jazykov 2021 – Jazyky okolo nás.....	87
Priatelia zo Šrobárky	88
Gimi Eurovízia 2021	88
Európsky deň jazykov na GAV-e.....	89

SLOVO NA ZÁVER..... 90

ZOZNAM ZAPOJENÝCH ŠKÔL 91

ÚVOD

Európsky deň jazykov sa oslavuje každoročne 26. septembra už od roku 2001. Rada Európy ho vtedy vyhlásila s cieľom motivovať Európanov zo 46 členských štátov Rady Európy k učeniu sa viacerých jazykov. Podpora mnohorejazyčnosti vychádza z presvedčenia, že jazyková pestrosť je nástrojom na dosiahnutie lepšieho interkultúrneho porozumenia a predstavuje kľúčový prvok bohatého kultúrneho dedičstva nášho kontinentu.

Súčasťou osláv tohto dňa sú rôzne vzdelávacie aktivity pre učiteľov a žiakov, diskusie, workshopy či súťaže pre školy. Ich spoločným cieľom je vyzdvihnúť dôležitosť učenia sa jazykov, podporiť rozvoj multilingvizmu, kultúrnej rozmanitosti, ako aj celoživotného vzdelávania.

Súťaž Európsky deň jazykov sa už po druhýkrát organizovala v spolupráci s Národným inštitútom vzdelávania a mládeže. Na jeseň v roku 2021 bola vyhlásená na tému „*Jazyky okolo nás*“, pričom súťažné príspevky boli vyhodnocované v rámci troch kategórií: v literárnej, výtvarnej a audiovizuálnej. Z každej kategórie boli napokon hodnotiacou komisiou vybrané tri víťazné príspevky podľa cieľovej skupiny: 1. stupeň základnej školy, 2. stupeň základnej školy a stredná škola.

Veľmi nás teší veľký záujem z celého Slovenska, keďže celkový počet súťažných príspevkov bol viac ako 200. Máme úprimnú radosť z toho, s akou dávkou entuziazmu a kreativity žiaci spracovali súťažnú tému. Veríme, že je to aj obraz toho, že sa učiteľom darí žiakov motivovať k učeniu sa cudzích jazykov a vytvárať školské prostredie, ktoré podporuje viacjazyčnosť a je jej otvorené. Vážime si, že učitelia prostredníctvom aktivít budujú v žiakoch kladný postoj k jazykom.

Dúfame, že okrem odovzdania posolstva súťaže vám výberom žiackych príspevkov v tomto zborníku sprostredkujeme umelecký zážitok a zároveň aj takouto formou pripomenieme oslavu Európskeho dňa jazykov.

Organizačný tím súťaže

*„Ak s niekým hovoríš jazykom, ktorému rozumie,
prihováraš sa jeho hlave. Ak s ním hovoríš jeho vlastným
jazykom, prihováraš sa jeho srdcu.“*

Nelson Mandela,
nositeľ Nobelovej ceny za mier

LITERÁRNA KATEGÓRIA

LITERÁRNA KATEGÓRIA

V podkategórii 1. stupeň ZŠ nám prišli do literárnej kategórie práce zo 6 škôl, v podkategórii 2. stupeň ZŠ z 24 škôl a 22 prác zo stredných škôl z celého Slovenska. Pri ich čítaní sme mali možnosť uvedomiť si, aké literárne klenoty môžu vznikať, ak je prítomná inšpirácia, chuť tvoriť, podnecujúca atmosféra a, samozrejme, opora zo strany pedagógov.

Žiaci sa v literárnej kategórii predviedli ako ozajstní majstri slova. Všetky diela spájali pozitívny vzťah k jazykom a radosť zo spoznávania iných kultúr. Potvrdilo sa, že jazyky sú nepochybne okolo nás v každom okamihu nášho života. Príspevky mali rozmanitý charakter, od krátkych básní až po dlhšie prozaické diela. V príbehoch nechýbali viacjazyčné dialógy, vtip ani poriadna dávka fantázie, mnohé básne očarili kreatívnym využitím rýmov. Mohli sme v nich identifikovať jazyky ako angličtina, nemčina, maďarčina, čeština, poľština, francúzština, taliančina, španielčina, ruština, chorvátčina, turečtina či dokonca latinčina. Ukázalo sa, že cudzie jazyky žiakom vôbec nie sú „cudzie“. Vo svojich dielach využili nielen slovíčka, ale použili aj slovné spojenia alebo vety, tí odvážnejší dokonca napísali celé texty v inom jazyku. Často to boli osobné výpovede žiakov o používaní jazykov vo víre ich každodenného života, ako aj príjemné letné zážitky z návštev dovolenkových destinácií. Objavili sa aj úvahy o dôležitosti učiť sa nové jazyky alebo námety, ako si ich osvojiť čo najefektívnejšie. Napriek tomu, že sa dominantne kládol dôraz na cudzie jazyky, z viacerých diel vyžarovala láska k rodnému kraju a blízky vzťah k slovenčine. Bolo pozoruhodné, ako žiaci cez mnohojazyčnú tvorbu znovuobjavili hodnotu a krásu svojho vlastného materinského jazyka.

Kategorizovať príspevky na lepšie a ešte lepšie je priam nemožné, pretože v každom z nich sa odzrkadľuje jedinečný svet autora odkrývajúci jeho pohľad na jazyky v kontexte dnešnej doby. Porota okrem jazykových a štylistických zručností ocenila najmä odvahu súťažiacich popasovať sa s výzvou trochu inak, než je zvykom.

Ďakujeme všetkým žiakom, ktorí boli ochotní venovať aktivite svoj čas a podelili sa s nami o svoj spisovateľský talent.

Začítajte sa do nasledujúcich strán, ktoré predstavujú iba malú ochutnávku zo všetkých cenných príspevkov, ktoré naša literárna kategória zahŕňala.

Literárna kategória

Základná škola 1. stupeň

Dobry deň in the world – víťazný príspevok

Základná škola s materskou školou, Krčava 184

Good morning? or Guten Tag?
It doesn't matter, my rozumieme tak i tak.

Dzień dobry? or Buenos dias?
We like it too, but this knows only Tobias.

Šalom? or Bonjour?
Učiť sa jazyky je jeden krásny žúr.

Salute? or Jó napot?
Nerozumieme ani slovo, keď preskočíme južný plot.

Zdrastvujte? or Dobar dan?
To je jedno, či si Rus alebo Dán.

Ní chao? alebo Dobry deň?
Jazyky by som sa učila každý deň!

Let's learn together

Cudzie jazyky v mojom živote

Základná škola, Československej armády 15, Moldava nad Bodvou

Každý rok si na našej škole pripomíname v septembri Európsky deň jazykov. Chcela by som v nasledujúcej eseji uvažovať nad používaním cudzích jazykov v mojom živote.

V našej rodine nehovoríme len jedným jazykom, ale využíva sa viacjazyčnosť. Ocko sa s nami rozpráva po maďarsky, mamka po slovensky, a keď dôjde krstný otec so svojou rodinou z Čiech, tak sa s mojimi sesternicami snažíme dohovoriť po česky. Z tohto hľadiska si myslím, že je dôležité hovoriť cudzími jazykmi, ale ešte dôležitejšie je rozumieť si navzájom a tolerovať toho druhého človeka, rešpektovať jeho hranice: Respect!

Moja mamka vyučuje nemecký jazyk, a keď sme mali dištančné vyučovanie, veľakrát zdravila svojich žiakov prostredníctvom PC týmito slovami: „Hallo alle zusammen“ alebo „Guten Morgen Schüler und Schülerinnen“. Myslím si, že tento jazyk je náročný. Mnohokrát sa jej pýtam, ako sa napr. povie vlak, zošit alebo mám ťa rada po nemecky. Vždy je milo prekvapená, keď si cez prekladač preložím slovíčka a hovorím jej, či správne vyslovujem napríklad „Gute Nacht liebe Mutti“ alebo „Du bist die beste Mutter“.

Keď sme boli na dovolenke v Chorvátsku, naučila som sa chorvátske slovíčka ako napr. jaja (vajíčka) alebo kokoš (kohút). Dodnes si pamätám na tieto slovíčka. Alebo keď sme boli v Turecku, zapamätala som si slovo „dur“ (stop). Je to veľká zábava objavovať nové kúty sveta a dozvedieť sa nové slovíčka.

Podľa mňa na učenie sa jazykov potrebujeme veľkú trpezlivosť a silnú sebadisciplínu. V detstve nám rodičia čítali rozprávky v angličtine a tiež nám pustili rozprávky v anglickom jazyku. Mnoho slovíčok sme sa s mojím bratom už v ranom detstve naučili prostredníctvom rozprávok. Myslím si, že sa lepšie naučíme jazyk cez pozneranie seriálov v cudzom jazyku. Pri učení sa jazykov, netrénujeme len svoju pamäť, ale cez intenzívne čítanie s kamarátmi zo zahraničia nadväzujeme i nové kamarátstva. Efektívne sú i dlhodobé jazykové pobyty v zahraničí. Ak budem mať možnosť na strednej škole, určite by som chcela ísť spoznať kultúru a jazyk iných národov, ako napr. moja mamka, ktorá z vysokej školy bola na študijnom výmennom pobyte v Nemecku, v Prahe aj v Rakúsku na univerzite. Láka ma iná krajina. Určite by som sa nechcela presťahovať natrvalo do inej krajiny, ako je Slovensko, ale rada by som bližšie spoznala napr. severské štáty.

Moja stará mama mi rozprávala o vyučovaní cudzích jazykov v ich školách. Dozvedela som sa, že sa v škole učili len ruštinu. Iné cudzie jazyky sa nevyučovali, alebo sa nemohli vyučovať. Bol to veľmi rozšírený slovanský jazyk a neodradila ich ani ruská abeceda, ktorá sa volá azbuka. Naučila som sa v nej čarovné slová izviníte

Estimam a respeito

(prepáčte) a spacíba, to znamená ďakujem. Starká nemala také možnosti vzdelávania sa, ako máme my teraz. Oproti jej detstvu máme veľkú výhodu, pretože si na škole môžeme vybrať rôzne cudzie jazyky, ktoré by sme chceli ovládať. Dokonca i na krúžkoch sa môžeme učiť nové jazyky.

V škole nám pani učiteľka hovorila o latinčine, ktorá bola všeobecne platným jazykom v stredoveku a v súčasnosti sa už radí medzi mŕtve jazyky, teda také, ktoré sa už dnes nepoužívajú. Týmto jazykom písali umelci na stavby stredovekých katedrál, latinčinou boli písané stredoveké dokumenty a ešte aj v medicíne sa využíval tento jazyk ako jednotný jazyk vzdelancov. Pani učiteľka nám mnohokrát prízvukuje s miernou prísnosťou na vyučovaní: Repetitio est mater studiorum! (Opakovanie je matkou múdrosti).

V Biblii, v Starom zákone som čítala, že v období stavania Babylonskej veže celý svet používal jedinú reč. Rozprávať rovnakým jazykom znamenalo, že si ľudia navzájom rozumeli. Ľudia sa rozhodli postaviť vežu ako znak pýchy, ako niečo, čo by ich preslávilo. Ľudia sa chceli vyrovnáť Bohu. Boh sa počas ich stavania rozhodol, že zmätie ich reč, aby jeden druhému nerozumeli, aby sa nevyvyšovali jeden nad druhým. Čiže narušil ich jednotu. A táto stavba ostala nedokončená, pretože stavitelia si nerozumeli a nevedeli dokončiť svoju prácu. Dočítala som sa, že slovo Babylon znamená „zmätok“. Ľudia sa rozišli do rôznych kútov sveta a začali vytvárať národy Zeme. Staviteľov veže zastavilo oddelenie jazykov, keď si ľudia prestali navzájom rozumieť. Je smutné, keď aj v súčasnosti ľudia hovoriaci jedným jazykom si navzájom nerozumejú, alebo doslova nechcú rozumieť, nerešpektujú sa navzájom. Niektorí ľudia hovoria, že stačí ovládať angličtinu, keď chceme ísť do zahraničia. Ja mám na to iný názor, pretože si myslím, že je nádherné objavovať jazyky národov susedných krajín. Mojm životným krédom je: koľko jazykov ovládam, toľkokrát som človekom.

Učenie sa cudzích jazykov neberiem ako jeden z mnohých predmetov v škole. Beriem to ako nutnosť ovládania jazyka vo svete. Je to akási brána do sveta, cez ktorú môžeme spoznať kultúrne, historické, prírodné danosti krajiny. Poznanie iného jazyka a inej kultúry nám pomôže vidieť samých seba v inom svetle, pričom sa pozeráme na seba z iného hľadiska. O tom je aj Európsky deň jazykov.

Učenie sa cudzích jazykov

Moje super prázdniny

Základná škola s materskou školou, Vavrečka 204

Môj ocko chodí do práce
 často aj za štátne hranice.
 Dorozumie sa on všade –
 v Nemecku, Poľsku, Česku a možno aj v Kanade.
 Rukami-nohami si pomáha,
 veru, nie je to pre neho námaha.
 A keďže už nie som taká malá,
 aby som sa iba hrala
 alebo sa čohosi bála,
 rozpoviem vám,
 kde som s ním cez prázdniny bola.
 Dovolenka v Egypte bola excellent!
 Why? Bola som tam vážený klient.
 Cítila som sa ako princezná,
 ktorá bôle nepozná.
 Povedala som len: „Juice, please!“
 A už čašníci riešili môj kvíz,
 či to bude peach, orange or strawberry.
 Veruže, týmto ma nezaskočili.
 „Thank you! Sorry! A napokon Good bye“.
 S týmito slovami som opúšťala vysnívaný raj.
 No, predsa poviem, že Slovensko je pre mňa naj.

Letná dovolenka v Egypte

Základná škola 2. stupeň

Jazyky

Základná škola, Hlavná ulica 81/42, Miloslavov

Svet nás núti hovoriť cudzími jazykmi,
spolu s nimi aj rôznymi prízvukmi.
Kým pre iných to, čo vravia, je normálne,
pre nás je to rébus vysokej úrovne.

Aloha, Olá, Guten Tag či Konichiwa,
tak sa napríklad dobrý deň hovoríeva.
Každý jazyk aj gramatiku máva,
tá sa veru nikdy nevynecháva.

Niektoré krajiny nemajú vlastnú reč,
no anglicky, španielsky sa tam dorozumieš.
Hoc najviac ľudí hovorí čínštinou,
v rozšírenosti zaostáva za angličtinou.

Francúzsko, Nemecko vlastný jazyk majú,
slovenčine sa veru nevyrovnajú.
Náš jazyk je jeden z najťažších na svete,
ypsilon, časovanie, skloňovanie aj toho najlepšieho popletie.

Pre život ti stačí jazyk vlastný,
ale cudzí ti nové obzory rozjasní.
Preto nezatváraj bránu pred novými slovami
a smelo vykroč týmito dverami.

Koľko jazykov vieš,
tým sa lepšie a viac dorozumieš.

Let's learn together

Komunikácia menom jazyk

Základná škola, M. Rázusa 1672/3, Zvolen

Každý živočích má svoju reč a jazyk. Had syčí, pes šteká, kôň erdžia... a človek rozpráva. Akurát, že všetky hady syčia rovnako, všetky psy štekajú rovnako, všetky kone rovnako erdžia..., ale človek rozpráva anglicky, nemecky, slovensky, španielsky, čínsky, francúzsky.

Na svete sú tisícky jazykov a človek by mal podľa mňa vedieť aspoň dva, napr. materinský a anglický. Prečo? Materinský jazyk je prirodzený a patrí k človeku od narodenia. Anglický jazyk preto, aby sa dorozumel všade vo svete.

Prečo sa však po svete nerozpráva rovnako jedným jazykom? Lebo každý by chcel, aby sme rozprávali tým pre neho najmilším, materinským, rodným jazykom, a tak by sa ľudia nevedeli dohodnúť iba na tom jednom najlepšom jazyku. A prečo to takto vzniklo?

Niekedy veľmi, veľmi dávno, nie pred sto či tisíc rokmi, ale pred niekoľkými miliónmi rokov sa na Zemi zrodil človek. Vtedy bol, samozrejme, ešte poriadne nevyvinutý, išlo o nášho prvého predchodcu. A povieme si, že vymyslel určite slovenčinu a angličtinu. To teda NIE! Vtedy bol zázrak, ak náš predok vôbec niečo povedal, skôr to mohol byť len nejaký zvuk podobný zvuku zvierat. Postupne naši predkovia zistili, že keď chcú uloviť nejaké zviera, veľké zviera, budú musieť byť viacerí. No a v takom prípade sa museli nejakú dohodnúť. A tak sa začala prvá komunikácia a ako roky plynuli, postupne sa rozvíjala a zdokonaľovala a šírila sa ďalej. Vo veľkej rodine, skupine či tlupe mali vlastnú reč. Tých rodín, tlúp či skupín bolo veľa, čiže aj jazykov bolo veľa. Neskôr sa ľudia museli dorozumieť medzi sebou jazykom, aký poznáme dnes. Tak vznikli jazyky, ktoré používali medzi sebou. Postupne, ako sa jednotlivé spoločenstvá spájali, bolo jazykov menej, až to prišlo do dnešnej doby, keď máme niekoľko štátnych jazykov, ktoré sa používajú v úradnom styku. Okrem oficiálnych jazykov má každá krajina svoje ďalšie nárečia a ďalšie rôznorodé jazyky, ktoré stále používajú určité spoločenstvá na bežnú komunikáciu.

Aby sme mohli navštevovať rôzne krajiny, spoznávať kultúru, pamiatky, zvyky, je dôležité sa dorozumieť nejakým spoločným jazykom. Podľa mňa je týmto jazykom angličtina. Práve preto sa ju učím, lebo viem, že sa vo svete vďaka nej nestatím. Teším sa, že budem môcť spoznávať všetky krajiny a dohovoriť sa v nich. Okrem angličtiny sú celosvetovo často požívané aj ďalšie jazyky, ako je španielčina, francúzština, nemčina, ruština a čínština. Je to vplyvom historického vývoja a počtu obyvateľov.

Bez jazykov, reči a komunikácie by sa nám ľuďom žilo veľmi ťažko. Ich existencia nás robí šťastnými, dáva nám kamarátov, rodinu, poskytuje vzdelanie. Bez nich by ľudstvo už pred miliónmi rokov možno aj zaniklo. Kto vie, ako by to bolo, hlavne, že ich máme a sú krásne.....

Let's learn together

Jazyk je to najvzácnejšie, najlepšie, čo na svete máme, lebo sa ním dorozumievame s inými, môžeme pochváliť, povzbudiť... Ale zároveň je jazyk to najhoršie, najnebezpečnejšie, čo na svete máme, lebo slovo môže aj ublížiť, zraniť človeka viac ako čokoľvek iné. Zlé slová si ľudia pamätajú veľmi dlho, preto s jazykmi musíme narábať veľmi opatrne.

Jazyky sveta

Základná škola s materskou školou, Sibírska 39, Bratislava

Jazyky tie naše krásne,
všetky majú svoje vášne,
a tými sú slová,
používame ich zas a znova.

Každý národ vlastný jazyk má,
"buon giorno", dobré ráno znamená.
Angličtina, nemčina,
v hlave mi svitať začína.

Čím viac rečí vieš,
tým viac ľuďom rozumieš.
Mama je slovo čarovné,
každý národ mu rozumie.

Slovenčina, čeština,
to je jedna rodina.
Amerika, Afrika,
paradajka, paprika.

Keď som išiel svetom,
veľa rečí som stretol.
Na východe ruština,
na severe poľština.

Na západe nemčina
a na juhu gréčtina.
Každý doma svojou rečou vraví
a ja mäkkou slovenčinou vás dnes zdravím.

*Slovenčina
materska škola*

Why is learning languages so important?

Why do I love learning languages?

Základná škola Márie Rázusovej-Martákovej, Nábrežie 4. apríla 1936,
Liptovský Mikuláš

It's a common knowledge that language is used for communication between people, but the more you think about it, the more you will realise much more than that. With language, you're able to share your emotions with other people, express your opinions, discuss things, or you can send message through a song. Without language, it would be really hard to express your feelings. I feel like if people would learn more languages, it would connect people, maybe even the whole worlds better. There are many different languages. Some of them are more difficult than and the others easier. If world would be perfect, everyone would speak every language, people could travel around the whole world, they would communicate with whoever they want, and people would get closer. Unfortunately, world is not and never will be perfect, which means if you want to know our world better, you have to study really hard. Many people don't even realise how important languages are and that you can actually build a better future with them. Maybe it doesn't look like it but learning languages can be honestly really fun because you can meet lot of different people from other countries, you can make friends, or you can learn something more about other cultures. You may visit countries you've never even heard about and you can try a food you've never eaten before. Learning more than one language can be more useful than you may think. Maybe one day you'll be a famous writer, translator, find a better school or even become a singer. There is a big possibility you will find a better employment in the future. It's really good that nowadays, particular language is one of the subjects at school because maybe some people wouldn't even think about learning other language in the first place. Learning new languages is not easy but anyone who wants to can learn them. Every language has a special meaning to people who originally speak it and it's really nice to appreciate other languages and cultures.

Litvinská katechéza

Languages

Základná škola, J. Švermu 6, Michalovce

You sure know about languages,
they're all around us,
there are many kinds we speak,
every person does.

On TV or the radio,
on the internet,
a world without a language,
is full of emptiness.

But I'm not here to make bad thoughts,
I write this so layout of joy,
that humans, unlike other kinds,
have language,
the thing that binds,
binds and controls human minds.

I would like to celebrate,
the talent that we have,
spreading wisdom, information,
until the last breath.

Words out live their creators,
words are bricks,
the bricks that build society.

Isn't it obvious,
what they do for us?
Help us think and share ideas,
that's what languages do!

Thousands of years,
thousands of languages,
each one finds a lot of usages,
cultures on the planet Earth,
a common thing they find,
is they all talk, sing and write.

Let's all sing and write

Languages, it's a gift to understand,
 many foreign or from your land.
 Many people, ideas,
 lay hidden in those words,
 they are full of mysteries,
 throughout ages, histories,
 they connect different worlds.

Languages are different,
 but are used for the same,
 you should use these perfect tools,
 a lot they will explain.

Ach jaj, jazyky!

Základná škola pri zdravotníckom zariadení,
 Námestie Ludvika Svobodu 6818/4,
 Banská Bystrica

Európa krásna, milá rozum asi potratila;
 keď nás, ľudí, zavolala, jazyky nám pomiešala!
 Cudzie slová i zvyky, potrebuješ jazyky;
 každá jedna krajina mestá, hory krásne má.
 Slovensko, Taliansko, Nemecko i Švédsko,
 môžeš viajar aj mundo – dospelák či decko.
 Můžeš viaggio in aereo, reisen durch die Welt,
 speak many languages, spoznať celý svet.
 V Poľsku je niebieski, v Maďarsku zas kék,
 uč sa cudzie jazyky, či si Fín, či Grék.
 Travel, reisen, putovati, Európu spoznávaj,
 animaux i cvjeti, milých ľudí stretávaj.

Let's learn together

Worth

Základná škola SNP, Ostredková 14, Bratislava

Learning a language is no easy thing,
but thousands of benefits it can bring.
There are many new or old,
but all provide a different way for things to be told.
Some may be simple some may be hard,
but all give a wonderful reward.

Every language, every word that's new,
gives you means to fresh experiences brew.
When visiting a new country,
speaking is convenient even if you do so bluntly.

You can make new friends,
or perhaps go on Tinder dates.
Being able to express your feelings,
surely is quite appealing.

So, to sum it up shortly,
learning a new language is definitely worthy.
So, don't hesitate and celebrate,
European Languages Day.

Let's learn together

Stratený talizman a jazyky

Základná škola s materskou školou, Hlavná 200/15, Hôrky

Dnešný večer bol veľmi zvláštny. Matka dvoch malých chameleónov uložila svoje deti do stromovej postele a začala im rozprávať veľmi pekný príbeh o kmeni Karačov. Príbeh bol o tom, ako kmeň ľudí postihla kliatba Bohyne Khaj a ako sa im podarilo zbaviť sa jej.

Sídlo tohto kmeňa bolo na krásnych lúkach plných kvetov a oproti vodopádom, kde bývali samé kúzelné tvory, ako víly a škriatkovia. Toto pekné prostredie však zaniklo, keď na kmeň už spomínaná Bohyňa Khaj zoslala strašnú kliatbu, pretože jej zmizlo to, čo jej bolo najcennejšie – jej talizman. Bohyňa mala totiž podozrenie (nikto nevie prečo), že jej talizman ukradol náčelník, a tak za to potrestala celý kmeň. On to však neurobil, urobil to jeho verný priateľ chameleón bez mena (vtedy ľudia nemali veľa predstavivosti). Neurobil to však naschvál.

Stalo sa to asi pred týždňom, keď sa zatúlal do opustenej jaskyne a tam našiel zvláštny kameň. Bol to lesklý, trblietavý, fialový kameň a chameleóna veľmi zaujal, tak si ho chcel popozerať. Kameň mu však vypadol, spravil „ŽBLNK“ a už klesal dole vodou. Chameleón sa zľakol, vzal nohy na plecia a nikomu o tom nepovedal. Tento nadaný kmeň vedel hovoriť piatimi jazykmi: francúzsky, fínsky, grécky, španielsky a estónsky. Kliatba spočívala v tom, že každý deň zabudli ľudia jeden z jazykov, a ak jej do piatich dní ten talizman nevrátia, tak všetci zomrú.

Dokonca aj príroda trpela, stromy boli škaredé, kvety vädli a vodopády už nehrali s takou radosťou ako predtým. Prvý deň sa všetci iba modlili a prosili o milosť, bohyňa im však nedala žiadne znamenie, a tak ľudia vedeli, že neuspeli, a potvrdilo im to ešte aj to, že stratili schopnosť hovoriť po francúzsky. Chameleón sa cítil byť vinný, ale neodvážil sa nič nikomu povedať. Zistil však, že on stále ovláda francúzštinu. Bolo to zvláštne.

Na druhý deň bol už každý smutný. Náčelník kmeňa dal prehľadať každý jeden kút, ale talizman nemohli nikde nájsť. Keď sa ľudia rozprávali, zistili, že už nevedia povedať ani len ahoj po fínsky. Chameleón sa rozhodol, že bohyni povie pravdu, a tak prišiel na osamelé miesto v lese a začal šepkať: „Eh... ehm... noooo... to ja som vám stratil ten, ehm..., ten talizman, eh..., no dovi!“ A utekal, čo najďalej to len šlo. Asi v polovici cesty ho ale zastavil veľmi silný vietor, a keby aj to nestačilo, tak skočil do blata a už sa nemohol pohnúť. Zrazu započul nahnevaný ženský hlas: „Prečo si to urobil? Vieš, čo si tým spôsobil?“ Chameleón celý otrásený jej vysvetlil, že sa to stalo omylom. Ona bola však stále nahnevaná. „Za tento tvoj omyl okamžite pôjdeš povedať kmeňu pravdu a prídeš na spôsob, ako mi vrátiť môj talizman. JASNÉ?“ nakričala naňho Khaj. Chameleón len kývol hlavou, a keď zistil, že môže bežať, tak upaloval, ako len mohol. Keď sa myslou vrátil do reality, na jeho prekvapenie už bola noc. Keď prišiel na sídlisko, zistil, že už všetci spia, a tak išiel

Stratený talizman a jazyky

zarmútený spať aj on. Na tretí deň sa zobudil celkom šťastný, teda až kým si nespomenul, že musí ísť celému kmeňu povedať pravdu. Prišiel za náčelníkom s prosbou zhromaždiť ľudí a ten to splnil.

Začal hovoriť: „Échasa ekeíno to fylachtó... Lypámai.“ Keď sa pozrel ľuďom do tváre, videl, že sa naňho všetci dívajú ako na blázna. Potom mu napadlo, že ostatní už asi neovládajú gréčtinu, tak zmenil jazyk na španielčinu: „Perdí ese talismán... lo siento.“ Chameleón už uvidel to pochopenie v ich tvárach, ale zároveň tam videl údiv a veľmi veľký hnev. Čím ďalej hovoril, tým viac sa stupňovalo ich pobúrenie. Keď skončil s rozprávaním, na námestíčku panovalo trápne ticho. Zrazu doňho niekto hodil paradajku, potom ďalšiu a ďalšiu. V tom momente ako keby ho osvietilo. Rozbehol sa za ľuďmi a začal vykrikovať: „Dostal som nápad, dostal som super nápad... ehmm..., čo keby som vás naučil znovu aspoň niečo povedať jazykmi, ktoré už neovládáte?“ Na jeho prekvapenie videl znovu tváre plné nechápavosti, a tak zmenil jazyk z španielčiny na estónčinu a zopakoval im to. Každý ho nenávidel, ale museli uznať, že za pokus to stojí, keďže nastal deň s veľkým D.

O pár hodín stála celá civilizácia na námestí a opakovali: „Excuse moi (francúzsky), Anteeksi (fínsky), Me synchoreís (grécky), Perdóneme (španielsky) a nakoniec Vabandage mind pre istotu po estónsky. Všetci kľáčali na kolenách a prosili vo všetkých jazykoch o odpustenie. Nepomáhalo to. Postupom času začali ľudia strácať nádej a odchádzali, až kým tam chameleón nezostal úplne sám. Ten sa celý smutný rozbehol za nosom a veľmi pritom plakal. Oči mal plné slz, nevidel ani na cestu, a tak sa zastavil a sadol si na zem. Keď sa trochu ukludnil, poobzeral sa a zistil, že sa nachádza práve pred jaskyňou, kde sa to všetko začalo. Vošiel dnu. Bola tam príšerná tma. Chameleón vôbec nevedel, čo má robiť. Matne videl, že uprostred miestnosti sa nachádza zvláštna postava, ktorá mu povedala: „Ak uhádneš moju hádanku, získaš vec, ktorú teraz veľmi potrebuješ. Ale ak ju neuhádneš, tak sa z tejto jaskyne nikdy nedostaneš živý. Chceš počuť hádanku?“ „Áá... áno,“ odpovedal chameleón.

„Kmeň veľajazyčný, ale aj tak nepozná tento jazyk. Je to jazyk, ktorým by sa ale všetci mali vedieť dorozumieť... Nech sú akíkoľvek!“

Chameleón bol v koncoch. Nevedel, aký jazyk to môže byť, veď na svete je veľa ľudí a veľa jazykov. Jediná možnosť je, ak je to jazyk bez slov. „No... je to reč tela... myslím.“ „Myslíš?“ vyzvedala postava. „VIEM, je to reč tela!“

Objavil sa v strede námestia. Bol zmätený, pretože v ručičke držal talizman. A nenachádzal sa v jaskyni. To znamenalo, že uhádol hádanku. Aj keď pred pár minútami zažil veľký stres, od šťastia začal kričať, skákať, spievať a behal od domu k domu, aby im túto radostnú novinu povedal. Keď už boli všetci v strede námestia a tešili sa s ním, tak zaznel Khajin hlas: „Som rada, že si ho našiel, zbavujem vás kliatby a odpúšťam ti, môj milý chameleón. Dávam ti na znak vďaka nové meno... budeš sa volať Cornes a tak nech ťa oddnes všetci volajú.“

Po tomto dni sa všetci radovali, lebo získali naspäť zabudnuté jazyky, a všetci, tak ako Khaj, odpustili Cornesovi. Za to, že mu odpustili, dostali odmenu –

*Estónčina
hategrávia*

zrazu vedeli hovoriť anglicky. A odvtedy už tento kmeň nikdy nezabudol odpúšťať, pretože pochopili, že odpustenie je veľmi dôležité. To, prečo Cornes vedel hovoriť zabudnutými jazykmi vtedy, keď ostatní nie, zostane asi navždy záhadou.

Our Europe

Základná škola s materskou školou, Kozárovce 927

The most beautiful place, we hope
Is our homeland – Europe.

In Italy you can find Rome.
Pizza says: "It's my home!"

In Spain you can find Madrid.
How many footballers? A hundred.

In France you can find Paris.
Beautiful place to play tennis!

In Portugal you can find Lisbon.
Everybody keeps watching Flinstone!

In Czechia you can find Prague.
Perfect place to get a hug!

In Slovakia you can find Bratislava.
Don't worry, there is no lava!

In Greece you can find Athens.
They have Olympic games patent.

In Belgium you can find Brussels.
In their gyms you can gain muscles.

In Bulgaria you can find Sofia.
And in Sofia there is no mafia.

We like living here
Where the rules are clear.

Let's join a better world

Stredná škola

“Meni s vamy pohraty” – víťazný príspevok

Obchodná akadémia, Kapušianska 2, Michalovce

Striebornú vidličku som netrpezlivo položil do dojedeneného taniera a zazrel som na Paľka, môjho mladšieho brata. Uvedomoval som si, že je mladší a menší odo mňa, no vždy mu trvalo sto rokov, kým sa naje!

“Nó! Ved’ rob už dačo!” iritovane som súrodenca okríkol.

“Pvčkaj vž!” vyprskol s plnými ústami, čiže ma celého oplul rozžuvanými kúskami rizota.

“Na! Nyugodjatok! Nem látod hogy Palika még eszik?” ozval sa barytón nášho otca, ktorý sedel na opačnej strane stola.

“Hát de ilyen sokáig?” prevrátil som očami, znechutene stierajúc mastné kúsky jedla z mojej tváre.

“Áno, Peťko. Vieš, Paľko je ešte malý chlapec, a preto mu trvá trošičku dlhšie sa najesť. Ja viem, že sa chceš ísť hrať vonku, ale musíš ešte trošku vydržať,” povedala mamka s láskyplným materinským úsmevom a jemne mi prešla prstami po mojich tmavých vlasoch.

Nikdy som nemal rád, keď nás počas hrania zavolali rodičia dnu navečerať sa. Viktora od susedov nikdy nevolali, ten išiel, keď chcel. Lenže on nechcel nikdy. Ktovie, čo vždy robí sám, zatiaľ čo my večeríme. Aj preto som chcel byť vonku čím skôr.

“Apu?“, pomrvil som sa za stolom.

“Hm?” viac z neho skrz plné ústa nevyšlo.

“Mehetek vécére?” spytoval som sa ho.

“Nem bánom én,” mykol plecom.

Cestou z kuchyne ma ešte zastavila mamka, lebo som znovu zabudol odložiť tanier do drezu. Prečo zase ja? Paľko nikdy nemusí odkladať nič, a to je len o dva roky mladší! Keď som ja mal sedem, už som ho musel ukladať!

Let's winna hateráin

V kúpeľni som počul dialóg Ramony a jej mamy, našich susediek, bývajúcich nad nami. V kúpeľniach v tejto bytovke bolo stále všetko počuť, boli tam veľmi tenké steny. Ramona chodila na maďarskú základnú, a tak som sa s ňou nikdy nemal šancu rozprávať. Ju rodičia nikdy nenaučili po slovensky, obaja sa s ňou rozprávajú po maďarsky, na rozdiel od našich. Aj ja som chcel ísť na maďarskú školu, ale mamka mi to nedovolila. Vraj by sa so mnou nevedela učiť.

“De kivel járjak ki? Úgyse ismerek itt senkit!” oponovalo dievča matke.

“Itt lent mindig játszanak valami gyerekek! Velük miért nem játszol?” čudovala sa dcére.

“Én azokat nem ismerem! Mégis, szégyellem magam!” Ramona sa nedala.

Mne sa však v hlave zrodil seriózny plán, a tak som vybehol z kúpeľne a prišiel rovno za bratom: “Paľko! Čo keby sme zavolali von Ramonu?” štuchol som doňho rukou.

“Ramonou? To je tá, čo si hovoril, že si do nej?” Zliezol zo stoličky. Konečne dojedol.

“Ahá? Ty si do Ramony?” dvihla na mňa mama obočie a usmiala sa na ocka.

“Nie som,“ vyhrkol som, „naozaj nie som! Keby som bol, tak im to poviem!

“No to určite, ja si dobre pamätám čo si mi hovoril!” ukázal na mňa brat prstom.

“Nevymýšľaj! Radšej mi odpovedz, či ju zavoláme von alebo nie,“ začal som ho ťahať k skrinke na topánky.

“Tak zavolajme, ja ju aj tak ešte nepoznám,“ súhlasil.

Obuli sme sa. Paľkovi to znovu trvalo trochu dlhšie. Pozdravili sme sa s rodičmi a vyštverali sme sa hore schodmi. Bratovi som nakázal, nech spočíta, koľko schodov je medzi tretím a štvrtým poschodím. S nadšením mi povedal odpoveď, ktorá bola na každom poschodí rovnaká: “Dvadsaťdva!” Usmieval sa. Pochválil som ho.

Odtiahol som ruku zo zvončeka. Jeho ostrý zvuk sa nám zarezal hlboko do uší a obaja sme zvrástili tváre do grimasy signalizujúcej diskomfort. Spoza čalúnených dverí sa začali ozývať tupé kroky bosých nôh, ktorých hlasitosť pomaly stúpala, až kým ich nevystriedalo odomykanie dverí. Úzkosť vo mne razom stúpala, ani neviem prečo.

“Igen?” ozvala sa veľmi pekná, elegantná, tmavovlasá žena, ktorá očividne sprvu chcela uzamknúť očný kontakt s osobou v jej rovine očí, no vzápätí sa pozrela dole – k nám.

“Jó napot,“ zamrvil som sa. Hanbil som sa. “Ramona itthon van?” vyšlo zo mňa.

Itt van a kislány

“Ja, persze, itt van. Miért?” usmiala sa.

“Nem jön ki?” Horúčava mi zaplavila už aj uši.

“Én nem tudom, tőle kérdezd,” znovu sa usmiala, tentoraz viac šibalsky, otočila hlavou smerom do bytu a zvolala na dcéru.

Tá prišla, no nevyzerala veľmi nadšene: “Na?”

“Szia, nem jönél velünk ki?” jej mamka sa na nás celý čas pozerala.

“Hmm, hát, nem tudom,” pretrela si ľavou rukou jedno oko.

“Hogy hogy nem? Csak menjél, nyugodtan,” nabádala ju mamka, bývalá spolužiačka nášho ocka.

“Neeem, nem akaródzik,” skryla sa za matku Ramona. Takto to pokračovalo ešte pár sekúnd, kým sme sa všetci zmierili s tým, že malá susedka von nepôjde. Jej mamka sa nám ospravedlnila a sľúbila nám, že nabudúce pôjde. Zavrela, zamkla a spoza dverí sa začal tlmený monológ tmavovlasej dámy.

“A teraz čo?” pozrel na mňa mladší brat, zalamujúc hlavu.

Mykol som plec: “Tak asi ideme von, ostatní tam už určite budú” poznamenal som, zatajujúc sklamanie.

Zbehli sme po schodoch a stretli sme sa s ostatnými chlapcami. Neváhali sme a už sme vylosovali, kto z nás bude počítať. Zahrali sme si našu obľúbenú hru “icsicsapi.” Aspoň tak to volali ostatní. Slovenský názov tejto hry je “vyklopkávačky.” Ale to sme ešte vtedy nevedeli, keďže všetko nás učil Viktor, malý Maďarík z bytovky oproti.

Hrali sme sa dlho. Už sa začalo stmievať, naše hrdlá už boli celkom vysmädnuté a malé telá spotené, keď sa tu zrazu objavil ďalší chlapec, ktorého sme doteraz ešte nevideli, pravdepodobne so svojou mamkou.

Akurát sme všetci sedeli na lavičkách a oddychovali, keď vyšiel spoza bytovky, čosi pošepol mame a vykročil smerom k nám.

“Pryvit, chlapcy, možna meni s vamy poihraty?” vyšlo z neho.

My ostatní sme sa na seba len pozreli pohľadmi absolútneho nepochopenia. Viktor na mňa zvrátil obočie a pošepol mi: “Ez szlovákul beszél?” Na čo som mu gestom naznačil, že nie.

Po asi piatich zmätených sekundách som sa ho opýtal: “Čo?”

“Čy možna meni s vamy poihraty?” zopakoval svoju otázku. Mohol mať zhruba tolko rokov ako Paľko. Mal na sebe čierne tepláky Adidas a svetlozelené tričko s akýmsi podivným nápisom, ktorému som vtedy nerozumel.

*Let's imagine
what's possible*

“Jasné, pod!” odpovedal mu môj brat.

“Ty mu rozumieš?” prekvapene som sa spytoval Paľka.

“Hej, no a?” usmial sa.

“Pryvit, mene zvaty Saša. Tibja jak zvaty?” podivný chlapec natiahol ruku po mojom bratovi a ten mu svoju podal.

“Ja sa volám Paľko, toto je môj brat Peťko, tam je Viktor, Juro, Roli a Alex,” začal ukazovať na ostatných chlapcov, ktorí tam sedeli a tí sa nesmeli začali zdravieť.

“Šo vy ihrajete?” vyšlo z chlapca.

“Čo hráme?” môj brat si stále nebol istý rečou tohto nového chlapca, Sašu.

“Tak,” rázne odvetil.

“Taká hra, volá sa, že 'icsicsapi', je to ako skrývačka, len tu máme základňu, kde niekto počíta, ostatní sa skryjú, a potom keď ten, čo počíta, niekoho uvidí, musia sa obaja rozbehnúť k základni, a ten, čo tam príde skôr, vyhráva. Chápeš?” vysvetlil mu celý princíp hry Paľko. Stále ma udivovalo, ako si títo dvaja rozumeli.

“Aha! Dobre, todi v slidujušcij raz šukaju ja!” navrhol Saša.

“Jó! Most Saša keres!” otočil sa brat na ostatných chlapcov, ktorí nevedeli ani po slovensky, nieto ešte aby rozumeli tomuto zvláštnemu jazyku.

Chlapci nenamietali, Paľko novému chlapcovi ukázal, kde sa konkrétna základňa nachádza a my sme sa hrali až do zotmenia, pokým nás všetkých rodičia nezavolali domov.

So Sašom sme sa stretli ešte mnohokrát. Ďalší deň a deň po ďalšom dni a každý deň prázdnin. Nakoniec vysvitlo, že sa do Veľkých Kapušian prednedávnom presťahoval z Ukrajiny, z nejakej dediny pri Užhorode – Dolhe Pole. Vtedy ešte nevedel po slovensky a my sme veru nevedeli po ukrajinsky, no spoločne sme sa toho veľa naučili.

Postupom času sme všetci vyrástli a so Sašom sme najlepší kamaráti až dodnes. Od toho dňa sme spolu strávili takmer každý deň.

V mojom rodnom meste, Veľkých Kapušianoch, mám takýchto príhod nespočetne veľa. Toto mesto leží v tesnej blízkosti ukrajinských a maďarských hraníc, a preto tu deti v pubertálnom veku často ovládajú tri alebo viac jazykov. Toto mesto mi dovolilo poznať dôležitosť a krásu cudzích jazykov v ranom veku a vďaka týmto jazykom sa mi otvorilo mnoho príležitostí a dverí neskôr v živote.

Let's win a battle

Sú jazyky naozaj také dôležité?

Obchodná akadémia, Kálmána Kittenbergera 2, Levice

Jazyk je médium, ktoré iným vyjadruje pocity, nápady, skúsenosti, radosť, dokonca aj bolesť, je jedným z kanálov, ktoré podporujú medziľudské vzťahy a ľudské lásky. Jazyk vždy spája ľudí a niekedy samotný jazyk ľudí líši. Je to istý prostriedok dorozumievania sa konkrétnej skupiny ľudí, vďaka ktorému dokážeme my všetci dať najavo naše názory, túžby či nápady. Podľa štatistík máme na svete viac ako 6 000 jazykov. Ale ja sa pýtam, prečo by sme nemohli mať len jeden jazyk? Je rôznorodosť jazykov naozaj také dôležitá a potrebná v našom svete? Budeme mať niekedy len jeden jazyk na celom svete?

Nebola by myšlienka iba jedného jazyka na celom svete zaujímavá? Ved' predsa by sme sa dokázali dorozumieť s každým človekom bez toho, aby sme strávili hodiny nad knihami, ktoré sa nás pokúšajú naučiť cudzí jazyk, či by sme dokázali ísť kamkoľvek bez toho, aby sme sa báli jazykovej bariéry. Nemuseli by sme čakať, kým sa preloží umelecké dielo z iného jazyka, a mohli by sme mať prístup ku všetkým informáciám rovnako. Nebolo by to jednoduchšie pre každého jedného z nás?

Okolo seba môžeme vidieť, ako sa jednotlivé kultúrne a politické aspekty pochádzajúce z rôznych krajín prelínajú. Častokrát preberáme prvky zo svetových kuchýň či metódy manažovania krajiny, dokonca niektoré krajiny majú spoločné platobné meny. Tak prečo by sme nemohli mať len jeden jazyk, ktorým by rozprávali všetci ľudia spoločne? Podobnú myšlienku som však nemala len ja práve teraz, keď píšem túto esej, ale už Ludwik Lejzer Zamenhof v 19. storočí, keď práve on vytvoril medzinárodný plánový jazyk – esperanto. Tento jazyk nemal nahradiť žiaden národný jazyk, Zamenhof však chcel vytvoriť jednoducho naučiteľný sa jazyk, ktorý by sa mohol používať v medzinárodnej komunikácii. Dodnes funguje, má svojich fanúšikov a niekoľko tisíc aktívne hovoriacich nadšencov. Ale prečo sa táto myšlienka neujala a teraz na celom svete nerozprávame práve týmto jazykom alebo aspoň jednotným jazykom?

Odpoveď na túto otázku možno dostaneme, ak sa lepšie pozrieme na funkcie jazyka. Jazykoveda uvádza niekoľko funkcií, ktoré by mal každý z jazykov mať. Patrí medzi ne komunikačná, estetická či poznávací funkcia. Ale podľa mňa najhlavnejšou funkciou je reprezentatívna funkcia. Práve jazyk patrí k dôležitým znakom národa, ktorým sa vymedzuje od ostatných národov. Každá krajina či oblasť má svoj vlastný jazyk, ktorým sa identifikuje, odlišuje od ostatných. Jazyk národa nie je len nositeľom kultúry a zvykov, ale je takisto nositeľom histórie a cesty, ktorú si jazyk musel prejsť, aby bol poznaný v dnešnej podobe. Preto mám taký názor, že netreba zabúdať na svoj rodný jazyk, je potrebné byť naň hrdý. Je úžasné a prospešné učiť sa nové cudzie jazyky, ale aj ten náš materinský by mal byť pre nás

Estetická funkcia

niečím, na čo dokážeme byť hrdí a čo nás robí výnimočnými a odlišnými od iných jazykov, národov a krajín.

Ako som už spomínala, dnes existuje vo svete viac než 6 000 jazykov a aj ja pozorujem, že hovoriť jedným cudzím jazykom už nestačí. Mala som to šťastie, že som mohla spoznať viac ako jeden jazyk. Sama sa učím tri jazyky a otvára mi to mnoho možností a nových dverí. Dokonca aj pri písaní tejto práce som využila niekoľko informačných zdrojov, ktoré boli vo viacerých jazykoch, ktorými som sa inšpirovala. I toto je malým dôkazom toho, aké sú jazyky dôležité a potrebné. V súčasnosti máme prístup k väčšiemu množstvu informácií, máme omnoho viac možností a zdrojov, z ktorých vieme čerpať. Nie len pri práci, učení sa, ale aj pri iných voľnočasových aktivitách. Niet divu, že v dnešnej dobe počúvame o ľuďoch, ktorí sa neučia len jeden alebo dva cudzie jazyky, ale poznajú ich v niektorých prípadoch aj 6. V takomto prípade už nehovoríme o bilingvistoch, ale o polyglotoch. Ale koľko jazykov je potrebné vedieť, aby sme mohli povedať, že ich vieme dosť? Veď predsa tých jazykov máme vo svete tisícky.

Pozorujem, že v dnešnej dobe je najväčším a najsilnejším hnacím motorom, prečo sa ľudia učia nový jazyk, práve vycestovanie za prácou, štúdiom, lepším životom niekde v zahraničí. Je to naozaj silný dôvod. Ale prečo sa neučíme jazyky, aby sme pochopili ich kultúru, ich myslenie a možno načerpali nové nápady a pochopenie? Vedieť čo i len jeden ďalší cudzí jazyk je veľká výhoda a plus, ktoré môžeme využiť.

Ak sa na to pozriem z opačnej strany, aj ja sama som mala možnosť na vlastnej koži zažiť, aký je to pocit, keď počujete a vidíte cudzincov hovoriť vo vašom materinskom jazyku. Bolo to len pár slov, ktoré boli trošku skomolené a vyslovené so značným cudzím prízvukom, ale aj takáto drobnosť dokázala potešiť a uvedomiť si, že tí ľudia sa snažili a dali si námahu, aby sa naučili niečo, čo je nám prirodzené. Aj v takýchto momentoch som si uvedomila, aké pekné a milé je naučiť sa nový jazyk alebo aspoň pár fráz z cudzieho jazyka. Prístup tých ľudí sa hneď zdá akýsi milší a prívetivejší, keď vám rozumujú. Aj vďaka takýmto maličkostiam sa dokážeme zblížiť viac ako ľudia. Dokážeme lepšie komunikovať, spojiť sa, pochopiť sa navzájom.

Ak to porovnáam, tak ľudia, ktorí mali znalosť vo viacerých jazykoch, sa dokázali viac a lepšie začleniť do kolektívu ľudí, pretože sa dokázali vcítiť a lepšie pochopiť mentalitu ostatných. Mali menšie predsudky voči novým kultúram a dokázali odbúrať bariéry, ktoré mohli nastať.

Učenie sa jazykov a pestovanie tejto záľuby nemá podľa mňa len kultúrny zmysel. Táto zručnosť nám do životov dokáže vniesť väčšiu perspektívu a zrazu sa na veci pozeráme z viacerých uhlov pohľadu. Nie len z toho jedného, na ktorý sme boli zvyknutí a v ktorom sme boli vychovávaní od narodenia. Sme viac „open-minded“ a to nám dokáže pomôcť vymaniť sa z našej komfortnej zóny. Dokážeme lepšie, ľahšie a rýchlejšie riešiť problémy, ktoré nastanú. Budujeme si kritické

Let's learn to be better

myslenie, ktoré je v dnešnej dobe dôležité. Dokážeme vďaka nemu ľahšie odolávať nepravdivým informáciám a klamstvám.

Na druhej strane máme neznalosť jazyka. Tá však vedie aj k predsudkom a vyvolaniu pocitu hrozby. Máme strach z nepoznaného, nového. Z môjho pohľadu ovládanie cudzích jazykov napomáha odbúrať aj túto bariéru. Ako som spomínala už predtým, jazyky nám pomáhajú priblížiť sa k novým ľuďom, pomáhajú prebúrať bariéry a znižovať prítomnosť nedôvery, ba niekedy až nenávisť voči iným kultúram.

Často sa nám možno stáva, že náš rodný jazyk nemá vhodné slovo či výraz, ktorým by dokonale vystihoval niektoré javy alebo diania. Len keď si porovnáme slovenčinu, náš materinský jazyk, a angličtinu, zistíme, že angličtina má niekoľkonásobne viac slov ako práve slovenčina. Niekedy jednoducho nedokážeme doslovne preložiť niektoré slová. Aj takto dokážeme lepšie vyjadriť svoje pocity a názory.

Ján Amos Komenský raz povedal jednu výstižnú vetu: „Všetci sme občania jedného sveta, všetci sme jedna krv. Nenávidieť nejakého človeka len preto, že je narodený niekde inde, alebo preto, že hovorí iným jazykom, alebo, že má iné názory, je najväčším nezmyslom.“ Preto si myslím, že rôznorodosť jazykov nie je dôvod pre nenávisť, je to dôvod na oslavu diverzity vo svete, cestou na príjem nových myšlienok a nápadov. Rozhodne si nemyslím, že by sme mali pracovať na jednom svetovom jazyku. Každý jeden jazyk je niečím, čo nás dokáže inšpirovať a obohatiť. Jednoduché zhrnutie tejto myšlienky je práve v motte Európskej únie: „Zjednotení v rozmanitosti.“ Akceptovať svoju rôznorodosť a ďalej ju zachovávať a zveľaďovať.

Nikdy však nie je neskoro učiť sa, zdokonaľiť sa či oprášiť svoje jazykové schopnosti z viacerých cudzích jazykov. Ak som sa niečo naučila za posledné roky, tak je to to, že učenie sa jazykov nikdy nie je stratou času. Je to celoživotný proces, ktorý nám môže priniesť mnoho benefitov. Ide o celoživotný proces, s ktorým sa stretávame čím ďalej tým častejšie a intenzívnejšie.

Koniec koncov si aj tak myslím, že život len s jedným jazykom okolo nás by bol nudný a celá táto myšlienka je akýmsi menším nonsensom z viacerých dôvodov. Každý by mal podobné názory a spôsob myslenia by bol približne totožný. Ale o tom by to nemalo byť. Každý jeden z jazykov prináša iný spôsob myslenia či logiky. Ak by sme mali len jeden jazyk, naše myslenie by bolo podobné, možno naša kultúra by sa veľmi nelíšila a prišli by sme o diverzitu a zaujímavosť. A toto všetko by sme rozhodne nemali dopustiť. Je však len na nás, ako sa o to postaráme a či my sami budeme posúvať naše jazykové možnosti vpred, aby sme tomuto predišli a dokázali sa zlepšovať a obohacovať naše jazykové zručnosti. Ak sa však pozriem na trendy dnešných dní, keď je bežné, aby človek vedel viac ako jeden jazyk, tak si nemyslím, že by nám hrozilo, aby sme prišli o našu jazykovú diverzitu.

Let's learn together

Every new language gives you another whole life

Gymnázium F. G. Lorcu, Hronská 3, Bratislava

Once, long time ago when an army of warriors was still in China, similar to the samurais in Japan, a little girl was born. Her parents were peasants working on a paddy field. From young age she was raised to work hard, to be humble and grateful. She loved her grandmother the most who taught her how to read and write. They spent a lot of time together, because no one else from her family has ever had time for her. During nights they used to walk near the lake, they would lie down in the grass and watch the stars. Her grandmother loved watching stars, she didn't know much about the "outside" of her world, neither did she know much about other countries in the world. She basically had no knowledge about anything, all she ever knew was to work hard, so she wouldn't starve, but she really loved to daydream. Most often she dreamt about seeing the universe from up close. The little girl asked her grandmother: "Granny, if people ever get to space, how would they speak there? What would the language of the universe be?" The Grandmother could never stop thinking about her granddaughter's question and she loved imagining people from different nations, people of different cultures and races to become united, to become all the same and speak together the language of the universe. However, she could never imagine how such a language would sound.

As the years went by and the little girl wasn't so little anymore, the heaven called for her beloved grandmother. A little girl would cry so much, but her grandmother couldn't see her crying so she said: 'We will meet again, find me in the sky'.

In a different time, there was a boy born in Spain. His parents never knew why, but from young age he would always talk about space. As in every kid's mind, his imagination worked beyond any boundaries. He would run all day through the noisy streets imagining he is controlling a spaceship. People started to call him a spacewalker in a humorous way. His parents were shocked about his results in school. Teachers would call them many times to praise him and tell them how he excels in so many subjects. He found love in knowledge. He was so grateful for where he's at, because somehow he realized life was not always like this. He sure could remember things from the past, but it felt like these were not really his memories.

As the years went on and our spacewalker graduated from high school, he wanted to know even more. He wanted to see the Outside. He decided to move for university to the United States. However, the only struggle he had was a language barrier. He would memorize hundreds of new words every day but couldn't make a meaningful sentence. After a few months in the States, he realized there was some progress. Soon he easily understood that you learn the language the best when you

Let's imagine a better world

are forced to speak it. He went to study astrophysics and in one of the first lectures he attended, a professor asked the class: "Students, has anyone ever heard about the language of the Universe?" There were a lot of confused faces in the class. Some of them seemed convinced about the absurdity and illogicality of the question. They also thought it could be a tricky question to test them, but since no one answered the professor's question, he lifted up his head as an act of superiority and said: "As scientists you should know that what we call a language of the Universe is simply math." The whole class gasped. "Because, through mathematics for example communicate both computers and also humans. It's the easiest way to understand how things around us work," the professor explained. However, the spacewalker wasn't really content with this answer. He was expecting something more. His answer was logically understandable, but he would still imagine real people in the space living together. If people could successfully get to live in space, they would probably live on a huge space station, but once again there would be many disputes about which nation should be in command. Before human race could get into the space, they all should become one nation, which means, they would speak one language.

He suddenly realized that he stopped listening to the professor for a while. He had so many thoughts, but without asking the professor he was aware of the fact that his thoughts are more philosophical than scientific, which means that the professor didn't give him the answer he needed to hear.

Our Spacewalker became a great scientist and in the present he works for NASA. He is sent for an expedition to manually activate a new space station, which was constructed as a lab. The expedition crew will be working at the station for a few years. When they first got there, he was so amazed and so many new ideas were popping up in his head. He decided to dedicate to his old idea of the life at the station. He sees that the place has so much potential. It has become his life work. For his last years he remembered the same old question: What is the language of the Universe? Now he knew that no one would judge him if he comes up with a different answer, because now he is a man with experience who has accomplished something. He made up some really absurd words, trying to remember them and used them in daily conversations with his colleagues. It was so hard to make up something new and easy to pronounce! Every language has some phonetic rules and they are already so elaborated, it would take him too long to create something new, easy and logical.

To help him come up with something, every day he learnt new words from his multicultural crew. He learnt Arabic, Russian and Chinese in which he was doing oddly well. He already spoke Spanish and English. He had one rule that he would never learn the same word in every language. He would choose the word which was the easiest among words in other languages and that word he used. So finally, he created one language which consisted of the easiest words, from the most

spoken languages in the world. Truly, thanks to his good relations with his colleagues, by showing them kindness and respect for their culture they were able to unite. His answer now to his old well-known question was: *The language of the Universe is the language of love.* We can only live in union if we care about each other as a human race, not as nations.

It's been about a thousand years since the spacewalker died. People really live in space now. And do you remember the little Chinese girl? She was reborn there on the spaceship! Now she was born with a twin sister, to whom she had a very powerful bond. Once their parents overheard their children's conversation and it gave them goosebumps: "See, I told you that you would find me here." and another one nodded. "I worked so hard for this to happen in my other life. You know what I think? We live a new life for every new language we speak. Literally."

Let's live in a better world

Poem of Languages

Súkromné bilingválne gymnázium, Bystrická cesta 174/5, Ružomberok

First time that we met
 Couldn't understand each other yet
 But as time spent together went on
 Not understanding each other slowly was gone

Our continent is small and old
 Filled with languages beautiful like gold
 Every one of them is unique
 Like snowflakes on a mountain peak

Tongues of old are not to be forgotten
 So, let's not let them fade away and be rotten
 They are our roots more precious than any gold
 But our plans to save them are yet to unfold

Many different languages we speak
 From Icelandic through French all the way to Greek
 We can differentiate in looks
 But by cover don't judge the books

Into three main families our languages are split
 Romance, Germanic, Slavic and a bit Celtic
 Differently they sound yet similar they are
 Coming from the same linguistic reservoir

Hundreds of different ways we speak
 But peace and freedom are what we all seek
 The power is in the youth
 Joined together fighting for the truth

Let's save the best of us

Jazyky okolo nás

Gymnázium – Gimnázium Královský Chlmec, Horešská 18, Královský Chlmec

Koľko jazykov vieš, toľkokrát si človekom. Povedomé? Túto frázu už azda počul každý z nás. Je na nej štipka pravdy, či je to ustálené slovné spojenie patriace do minulosti? Od samého začiatku sme sa snažili komunikovať. Či to bolo v období praveku pomocou zvukov, dorozumievanie sa gestami alebo v dnešnej dobe modernými prostriedkami.

S históriou prvých písiem a jazykov som sa stretla v učebnici dejepisu, na hodine literatúry či angličtiny. Asi to bude niečo dôležité, keď sa tak často spomína. Je ohromujúce, ako sa z prvých zvukov vyvinulo toľko jazykov, typov znakov a kultúr, čo svet spočiatku rozdelili, ale zároveň aj spojili. Prostredníctvom nich sme predsa v kontakte s ľuďmi, na ktorých nám záleží.

Mothers are talking to their children from the very first minute, waiting for them to say their first word and are overfilled with happiness and joy when they finally do. Really, the whole world and education are based on languages. We are led to them since our birth, kindergarten, school and so on, just so we can give this knowledge to the next generation.

Isn't it amazing, how one can have an idea, code it with these special characters and give it further to the other person to decode it? This code, or language for that matter, varies from person to person, based on their age, education, friend group and part of the country they are from.

Úgy vélem, szerencsém van, hogy kiskoromtól egy kétnyelvű háztartásban élek. Így két nyelv is van, ami nagyon közel áll a szívemhez, és napi szinten használok őket. Habár egy pár probléma is adódott ebből, hiszen sokszor gúnyt űztek belőlem a nem teljesen tiszta magyar, vagy szlovák kiejtésem miatt. De mikor elmentem külföldre táborba, mindenki el volt ámulva azon, hogy mennyi nyelven beszélek. Tolakodtak, hogy fordítsam át nekik az adott mondatot és tele voltam büszkeséggel.

Néhány vicces szituáció is adódhat abból, ha valaki nembeszéli a nyelveket, például az egyik kedves ismerősöm azt akarta írni az angol barátjának, hogy sok teher van a vállán, és hát egy nagyon híres fordító oldal miatt az az információ jött le, hogy megsérült a nyaka.

Nem volt kellemes elmondani neki, hogy hibázott.

Co se týče výletů do ciziny, nejednou mi přišly vhod znalosti jazyků. Ať to byly společné večere s českým turistou v Tatrách, letní stanování v Maďarsku, nebo kupování zmrzliny v Bulharsku. Spousta filmů vychází pouze v angličtině, a proto mám tu výhodu, že nemusím čekat na zveřejnění překladu své oblíbené série, můžu se na nej podívat v daném jazyce.

Knižní poličky mám plné knih ve všech jazycích, získám tak nahlédnutí do různých překladů téhož díla. Jsem připravena na všechna pracovní místa, která mě čekají v

Let's learn to talk again

budoucnosti. Znalost jazyků mi dává křídla, protože jsem tak svobodná a podporovaná ve všem, co chci dělat. A to je jedno: cestovat. Cestovat, potkat nové kultury, lidi, místa, vyzkoušet všechno, co chci.

Miluji ten pocit hrdomy po tom, co jsem začala rozhovor se známým z Anglie, psala přátelům z různých zemí přes internet, nebo překládala články a učila se nová slovní spojení.

Ich also lerne seit zwei Jahren Deutsch. Es ist interessant, aber sehr schwer. Meine Tante wohnt in Berlin und ich habe sie letztes Jahr besucht. Ich habe die Sprache nicht verstanden.

Ich möchte in den Weihnachten nach Deutschland fahren, so muss ich mein Deutsch üben.

Ich meine, Sprachen sind sehr wichtig und ich hoffe, ich werde mehr lernen.

Takže, kolikrát som vlastne človekom?

Sprachen um uns herum

Gymnázium M. R. Štefánika, Slnecná 2, Šamorín

Das Wetter ist schrecklich. Es regnet, die Regentropfen klopfen aufs Fenster. Wie kann man Spaß und Abenteuer erleben, wenn es regnet? Und eben heute, wenn ich gerade gekommen bin. Ich will, dass es aufhört zu regnen und gleich aus dem Taxi springen. Dann könnte ich Boutiquen besuchen, Croissants kaufen und heiße Schokolade trinken. In Paris sollen schöne Cafés sein. Aber stattdessen bin ich hier, in diesem Auto und starre all diese Leute an, die keine Zeit haben. Wir sollten wenigstens in einem netten Hotel untergebracht werden. Nach der Ankunft im Hotel bin ich so müde, dass ich gleich ins Bett gehe.

Am nächsten Morgen stehe ich um acht Uhr auf. Na ja, das Hotel ist fantastisch. Es hat große Zimmer, weiche Betten und auch einen Kühlschrank. Und unten ist auch ein Schwimmbad. Heute wollen wir den Eiffelturm besuchen. „Marlene, komm schon!“ ruft meine Mutter. „Ich gehe schon“ sage ich und greife nach meiner Tasche. Auf der Straße sind so viele Leute! Unvergleichbar mit meinem kleinen Dorf in Österreich. Und jeder spricht seine eigene Sprache. Französisch, English und Deutsch aber auch viele andere Sprachen, die ich nicht kenne. Es scheint mir so seltsam, so viele Sprachen zu hören. Ich kann nur Deutsch und English sprechen.

Unser Ziel ist der Eiffelturm. Er ist so schön. Viele Leute gehen hin und her, fotografieren den Turm oder sich selbst und lachen. Ich sehe einen Jungen mit seiner Mutter über seine Katze auf English sprechen und ein Ehepaar aus Polen. Ich bin so begeistert auf den Turm zu klettern und die Aussicht zu genießen. Ich und meine Mutter laufen die Treppen hinauf und in einer halben Stunde sind wir

Let's imagine a better world

oben. Die Aussicht ist wunderschön. Ich habe noch nie so was Schönes in meinem Leben gesehen. Die Sonne scheint klar, es ist warm und ich kann ganz Paris genießen. Ich mache ein paar Schritte, um mehr zu sehen, als ich einen Jungen erblicke. Er macht Fotos von einem Mann und einer Frau, aber der Mann hat etwas mit seinen Händen gezeigt und der Junge hat auch etwas gezeigt. Gebärdensprache, sage ich leise. Das habe ich nie gesehen, nur im Fernsehen. Der Junge war so schnell. Wie kann ihn nur der Mann verstehen, dachte ich. Ich will auch diese Sprache lernen. Wenn wir nach Hause gehen, muss ich es unbedingt lernen. Ich denke nach und deshalb bemerke ich den Jungen nicht. „Hallo, kannst du bitte ein Foto von uns machen?“ „Na klar“ antworte ich. Der Junge bedankt sich und ich gehe weg.

Eine Stunde später bin ich wieder unten und fotografiere den Eiffelturm. Ich mache einen Schritt nach hinten, meine Kamera fällt auf den Boden und ich schließlich auch.

„Hey, pass auf, du tust dir weh!“ sagt jemand. Es ist doch der Junge vom Eiffelturm. „Och, Entschuldigung, ich habe dich nicht gesehen“ sage ich und greife nach meiner Kamera.

„Ich kenne dich, du bist das Mädchen vom Turm, nicht wahr?“

„Ja, wie heißt du?“

„Ján, ich bin aus der Slowakei, aus Bratislava und du?“

„Ich heiße Marlene und ich bin aus Österreich.“

„Und was machst du hier?“

„Ich bin im Urlaub, und du?“

„Ich auch, meine Eltern wollten schon immer Paris sehen“

„Ich beneide dich“, sagte ich zu ihm.

„Wieso?“

„Weil du so gut Gebärdensprache beherrschst. Könntest du es mir beibringen?“

„Sehr gerne, hier ist meine Handynummer.“ Ruf mich an, wenn du Zeit hast.“

„Das ist toll, aber ich muss jetzt gehen.“

„Ich auch. War schön dich kennenzulernen, Marlene.“

„Übrigens, wieso sprichst du so toll Deutsch?“

„Das erzähle ich dir bei unserem nächsten Treffen, okay?“

Letná ma hateria

Unexpected friends

Gymnázium Juraja Fándlyho, Školská 3, Šaľa

It was half past 8 and I haven't moved from my computer since noon. The screen was casting bright light on my tired face. My keyboard collecting dust waiting for me to start writing. I tried to think about something to write down. Nothing. At first, this homework seemed too easy. Write a short story about one of your friends and what you admire about them the most. But I couldn't think of anybody.

Everyone had thought about somebody. Some of my classmates even had trouble to decide which friend to write about. I don't have any. Yes, you heard me. I don't have any friends. Nobody at school really likes me. I just sit somewhere and try to survive the lesson without talking to the person next to me. H'm, yes now that I am thinking about that it may be my fault. Making friends is just so hard. At first, I really tried. I offered to help others. I made small talk with them even though I hated it. I tried to find someone with similar interests, so we have something to talk about. Nothing. It just made me feel more miserable. After few unsuccessful attempts, I just gave up. Right now, I really wished I could have made at least one friend. Just one.

I looked outside and realised that its completely dark outside. Well I can finish it some other day. I will just make up some lie, so my classmates won't laugh at me more than they already do. Next day really didn't improve my horrible mood. It was raining and just when I thought it couldn't be worse, I missed my bus to school. When I entered the classroom, everyone was already there. The only empty seat was at the front. I hated sitting there. Weird, I thought to myself when I sat down, and I didn't recognise the girl sitting next to me. This girl was wearing a green dress with little frogs instead of usual buttons. She had short blonde hair and although it was hard to judge because she was sitting, she seemed to be quite tall. Hi, 'I am Ruby. Nice to meet you.' She introduced herself and smiled at me. Her face was bright as morning sunlight and her big blue eyes were the most noticeable thing apart from her freckle filled cheeks. Oh, great she is one of those extremely positive people who never stop smiling. I feel like they are always hiding something. I just wanted to ignore her but then I realised that this is probably the last chance to make friends in this classroom. 'I am Max.' I said quietly. Oh, come on. Try a little more. Is this the best you can do? 'I am Max Smith. Nice to meet you to. Are you new here?' Okay, that was better. My voice felt shaky and my palms were starting to sweat. It's okay, you can do this. My willingness to talk to her obviously made her happy because she didn't stop talking until the teacher came. The lesson was quite a normal one except the constant questions and remarks coming from this slightly annoying girl.

Let's write a happy story

I didn't see Ruby until lunch and even then I was too afraid to sit next to her. She caught up with me when I was on my way to my locker. 'Hey, do you want to go to the park after school?' She asked enthusiastically. 'No, thank you.' I murmured. Oh, okay... She seemed a little disappointed. Which made me feel guilty to be honest.

Staring at that stupid computer screen didn't help me either. It felt like it was mocking me. I should have gone to the park.

The next day was the same. I was sitting next to Ruby again. I had no idea why she sat next to me in the morning after I refused to go to park with her yesterday. She must hate me like everyone else. Throughout the day I started to notice all the little things she does. She is left-handed, she draws little heart on, when she writes her surname and when she writes notes she uses a pen with glitters to underline all the important things. Although I am a little suspicious of her hatred, she helps me with math's and I borrowed her calculator when mine stopped working.

Several days had gone by and Ruby was still putting up with me. We sat together, we ate lunch together, we even went to cinema once. It was great, but one thing that was bothering me was that I felt like I wasn't doing enough. She let me borrow her stuff, she let me copy her homework sometimes and I just sat there, nervous and unable to even say thank you. It made me feel so guilty that I started to avoid her. This brilliant plan was sabotaged by our history teacher who gave us group projects for our homework and of course she paired us together.

'We can meet at my place today at 3, so we can be done as soon as possible. Are you free today?' Ruby turned to me with a bright smile. 'Um, yeah sure.' I answered without looking at her.

It was 3 o'clock and I have decided that I simply won't go. I always do this. As soon as something starts working out for me, I just get scared and back out. 4 o'clock, 5 o'clock... I was sitting on my bed thinking about what a horrible person I am. I am sure Ruby is fine. She loves history, so she can manage to do this project alone. Suddenly I heard knocking on our door. I rushed downstairs to answer the door. It's most likely my dad, who forgot his keys again. I opened the door and there was Ruby, crying.

'Why didn't you come?' She asked. Her voice was shaking. 'I was waiting for you. You said you would come. Why would you lie to me? Aren't we friends?' She was almost screaming. 'Friends?' I asked surprised. 'Yes, of course we are friends Max. You are such a nice boy and I love spending time with you. Don't you see? I even bought you a new calculator because your old one is broken. We can have matching ones now.' She handed me a pink calculator. The same one she uses. It was tied with red silk ribbon and the little card said 'to Max.'

Let's win a hate game

'You... you don't hate me because I am the way I am?' I asked. 'No, I don't but I am a little bit angry at you for leaving me alone today.' 'So, come inside and let's start.' I said with a smile on my face.

While Ruby was on the floor setting up pictures and other important things we would need for the project, I opened my computer and started writing.

Oui!

Stredná priemyselná škola strojnícka a elektrotechnická, Fraňa Kráľa 20, Nitra

Hello! Bonjour! Hola! You have probably heard these words before, understand and recognize them. Not only they all mean the same, but each of these words also represents something else, languages. In relation to languages, I have remembered the saying "Those who know many languages live as many times as the languages they know." and I think it is more relevant now than ever before.

Languages rule.

Indeed, languages are everywhere around and the number of options to learn them is basically limitless. There are bilingual nurseries, language schools, app subscriptions, programmes like Erasmus in the European Union which provide young students with opportunities to study abroad in a foreign European country to learn another language and the region's culture. Whether it is the work we do or school we attend, games we play, television shows we watch – we encounter languages, and it seems this trend is not going to stop anytime soon.

How did we get here?

It is not unusual for the young generation that they have grown up in a multilingual society and are surrounded by various languages. However, their parents and grandparents remember completely different times from their youth. There were not many people who could speak more than just their mother tongue, schools which taught different languages, jobs which required a second language but most importantly we were not as technologically developed as we are today. The spread of technology and social media throughout the years has united people across the world and created the greatest demand for languages ever in history. We are seeing the rise in popularity of more and more universally used languages such as English, Spanish, Mandarin or French. Technology has helped bring them right to our doorstep.

Languages define cultures.

Probably the most fascinating thing about languages is how well they can define a culture. Some of the most well-known languages might include examples like

Estimada

Italian, Japanese, Russian, Hindi and so on. But if we were to dig a bit deeper, we would find lesser-known languages which also greatly, if not better, depict a culture of a region within a country than those previously listed. These languages are spoken by only a few remaining people who have learnt them from the previous generations. They are slowly dying out because new bigger universally used languages are replacing them. A perfect example which comes to my mind is the Hong Kong Cantonese dialect of Cantonese. There are numerous places like Hong Kong where we can find these beautiful and sadly often hidden languages to most people, which are often as old as the region itself, and are bound to these places as the people themselves.

Summary.

The diversity of languages around us nowadays is growing and it has become a necessity to be able to speak more than just our native language, unlike in the past. As it unites us all into understanding one another better and helps us learn about new cultures, it also pushes older and less spoken languages to the edge of their existence. I would advise anyone for whom learning a new language is a passion and a thrill not to be scared to dig deeper and study harder because it is only when we stop looking at the fine print of all existing languages to our knowledge, we find the beauty which lies within them. So, next time you encounter a new language, do not say *Niet, Nein* or *No* to it, but rather say *Sí, Ja,* and *Oui*.

Estimada hateroia

VÝTVARNÁ KATEGÓRIA

V rámci 2. ročníka súťaže Európsky deň jazykov – Jazyky okolo nás sa najväčšiemu záujmu tešila výtvarná kategória. V podkategórii 1. stupeň ZŠ sa zapojilo 34 škôl, v kategórii 2. stupeň ZŠ 70 škôl a v kategórii stredná škola 15 škôl, spolu 119 škôl z celého Slovenska. Súťažných príspevkov však prišlo mnohonásobne viac. Náš pracovný virtuálny priestor sa tak na nejaký čas zmenil na galériu výtvarných diel priam nabitých farbami a pozitívnou energiou. Veríme, že pri ich tvorbe mali žiaci rovnakú radosť ako my pri ich pozeraní.

Súťažné príspevky boli nielen estetické, ale niesli sa v duchu tolerancie, jemnosti a záujmu o jazykové a kultúrne odlišnosti iných ľudí, etnických skupín či cudzích krajín. Ústredným motívom bola viacjazyčnosť v našom každodennom živote. Žiacke práce zaujali svojou rôznorodosťou, nápaditým spracovaním, originálnym prevedením a širokou škálou motívov. Vo výbere tém prevažovali tradičné symboly a dominanty krajín, ktorých jazyk sa žiaci učia, ale aj jazykov, s ktorými sa žiaci bežne v škole nestretávajú. Ako typické symboly prevládali najmä štátne vlajky, kultúrne a architektonické stavby, národné jedlá, národný odev a podobne. Častými témami boli tiež stváranie priateľstva, voľnočasové aktivity a u mladších žiakov aj rozprávkové postavičky, putujúce krajinou a „rozprávajúce“ cudzími jazykmi. V prácach starších žiakov sa vyskytovalo viac portrétov, známych symbolov jednotlivých krajín a tí odvážnejší sa podujali výtvarne spracovať aj cudzie slová a frazeologizmy. Okrem množstva výkresov prišli do súťaže aj plagáty, vymyslené a vlastnoručne vyrobené spoločenské hry a tiež originálne výrobky z papiera, kartónu a iného materiálu. Hoci bolo každé výtvarné dielo skutočný originál, tak ako je originálny a jedinečný každý z nás, všetky práce spájalo jedno: mnohojazyčný svet detí bez predsudkov a radosť z tvorenia.

Porota mala skutočne neľahkú úlohu – vybrať zo všetkých príspevkov iba tri víťazné. V tomto zborníku sme sa preto rozhodli ponúknuť širší výber viacerých výtvarných príspevkov a priblížiť tak aspoň čiastočne práce žiakov základných a stredných škôl. Veríme, že vás náš výber poteší. Zároveň sa chceme poďakovať aj všetkým tým, ktorých príspevky sme z kapacitných dôvodov do zborníka nemohli zaradiť.

Výtvarná kategória

Základná škola 1. stupeň

Poznávame európske jazyky – víťazný príspevok

Základná škola, Farská lúka 64/A, Fiľakovo

*Všetka našina
kategoria*

Séria poštových známok k Európskemu dňu jazykov 2021

Základná škola, Levická 903, Vrábľe

Výtvarná kresba

Srdce Európy

Základná škola pri zdravotníckom zariadení, Námestie Ludvika Svobodu
6818/4, Banská Bystrica

Učiteľská práca

Na futbale

Základná škola s materskou školou, Školská 155/17, Ľubochňa

Učenie sa hrať futbal

Sladkosti

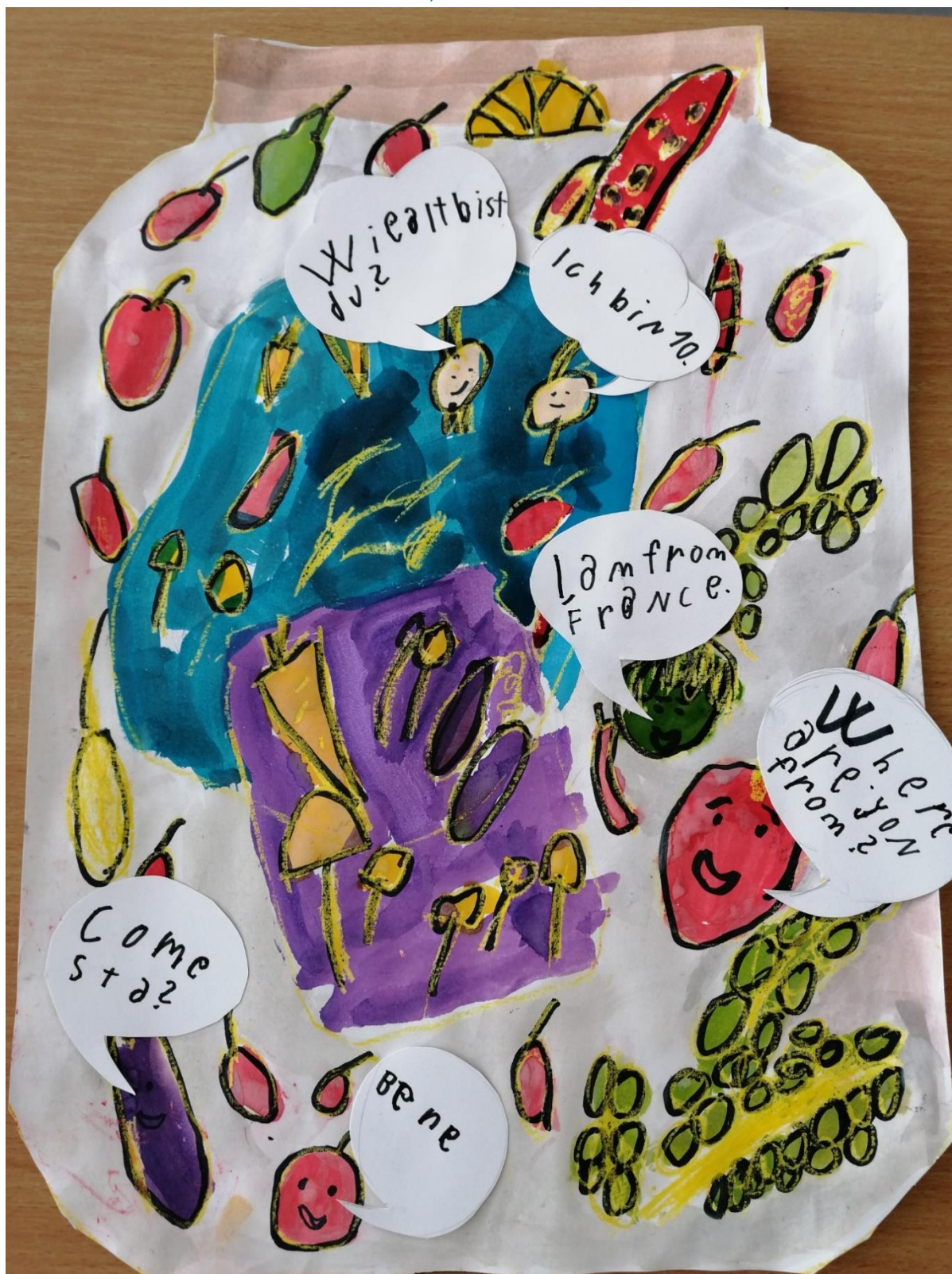
Základná škola s materskou školou, Školská 71/3, Lokca

Žitva iná kateória

Jablkový kompót

Základná škola, Bystrická cesta 14, ... škola s triedami pre intelektovo nadané deti, Ružomberok

Užitva inai harte gòria

Jazyky sveta

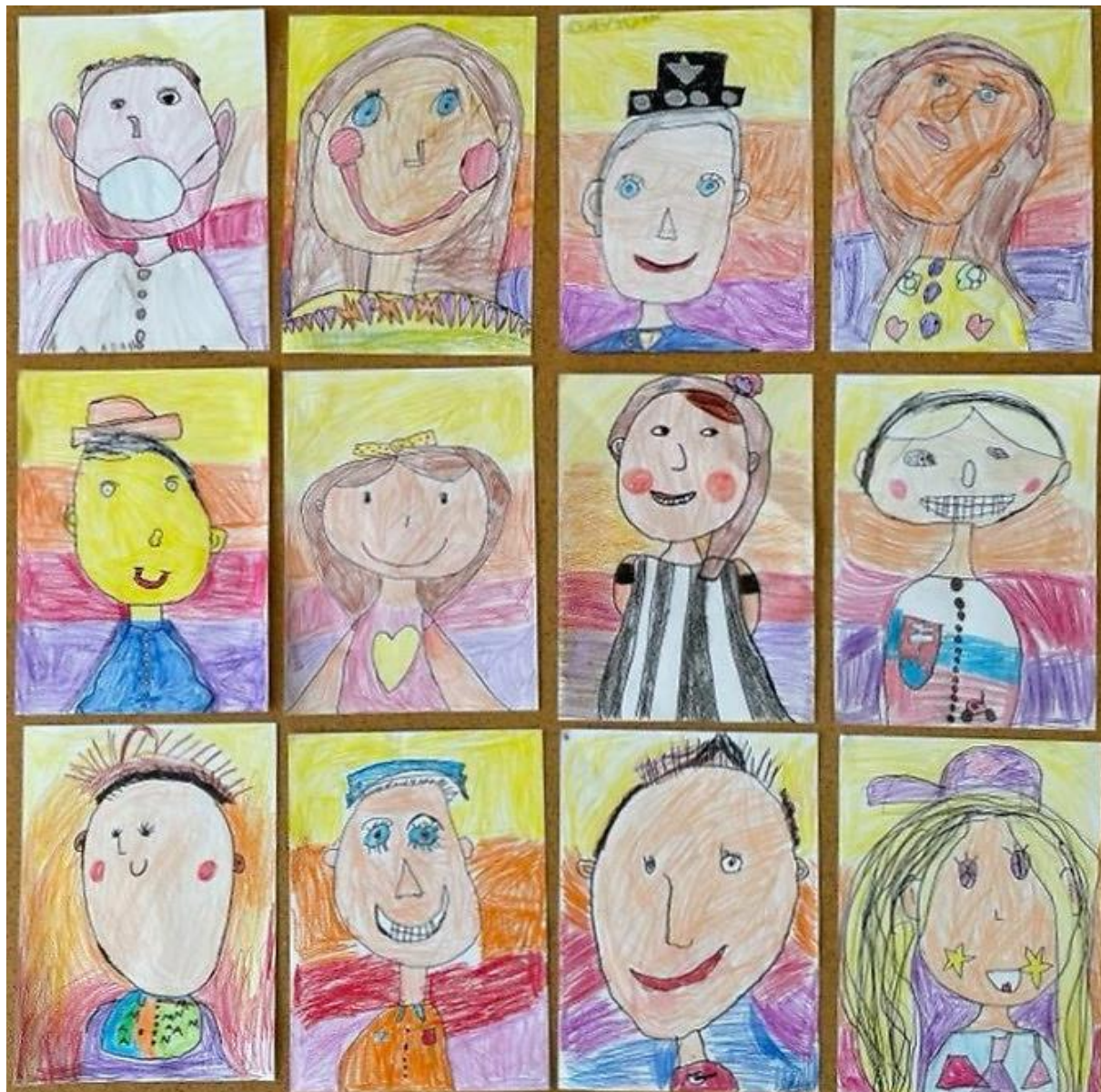
Základná škola, Dr. Daniela Fischera 2, Kežmarok

Вітання в усіх мовах

Anglický jazyk v 1. A

Základná škola, Dargovských hrdinov 19, Humenné

Učenie sa má byť zábava

Misa s ovocím

Základná škola, Hatalov 183

Učiteľka

Koláže detí z Kečeroviec

Základná škola, Kečerovce 79

Amicitia

Pozdrav zo Slovenska

Základná škola s materskou školou, Beňadovo 68

Prítravná karta

Gulko Bombulko cestuje po Európe

Základná škola, Mlynská 50, Senec

Žijte v zahraničí

Taliansko v škatuli od pizze

Základná škola, Tatranská Lomnica 14123, Vysoké Tatry

Výitva iná kategróia

We Are Europe

Základná škola s materskou školou, Dedinka 142

Učenie
materskej
školy

Jazyky okolo nás

Základná škola, Komenského ulica 495/33, Námestovo

Učenie je základom každého z nás

Rozprávajme srdcom

Základná škola s materskou školou, Hertník 261

Učiteľská rada

Naša EÚ

Základná škola s VJM – Alapiskola, Farná 151

Učiteľská rada školy

Plagát Greetings

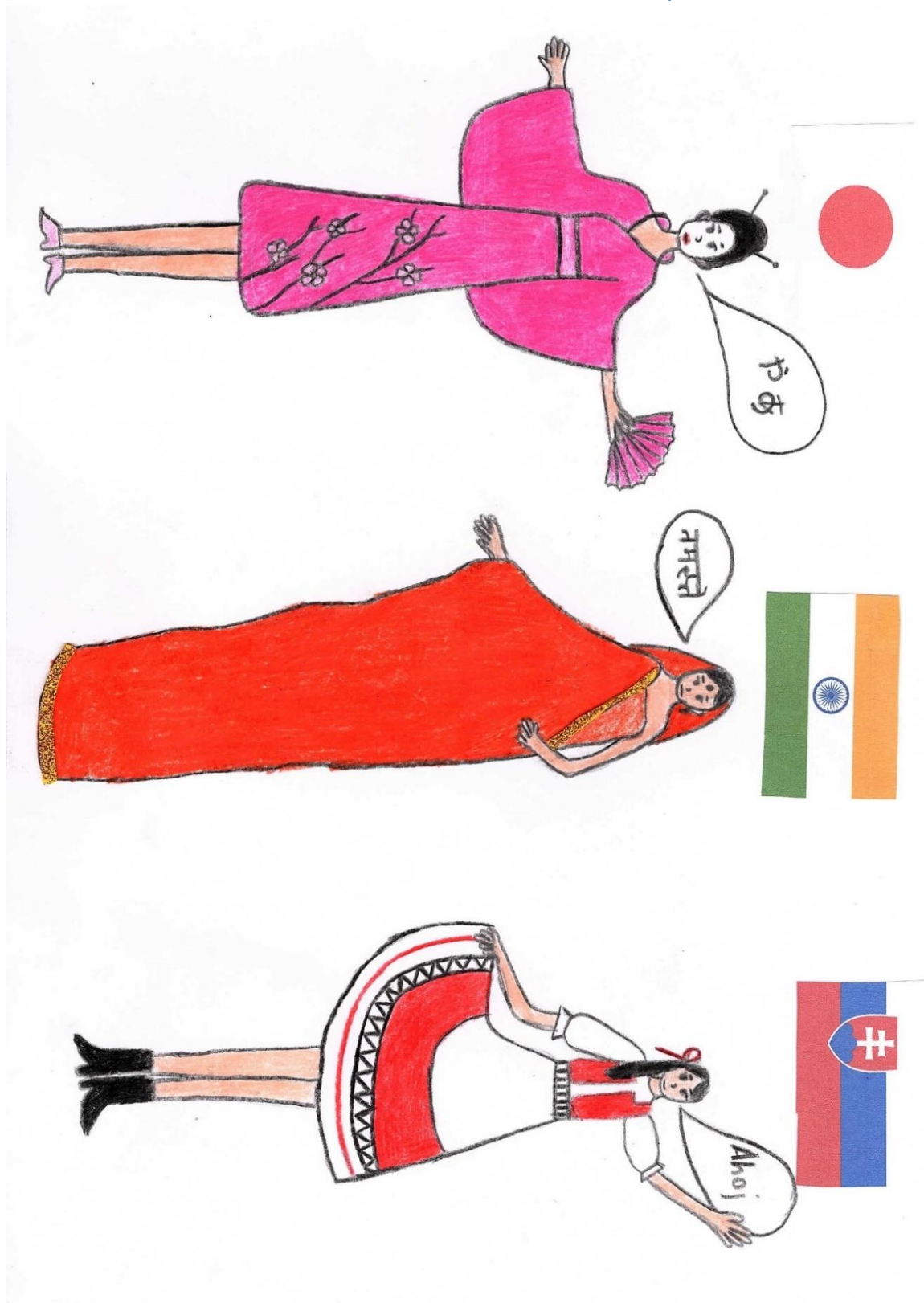
Základná škola, Strážnická 1, Skalica

Prítvarná karta

Jazyky okolo nás

Základná škola, Konštantínova 1751/64, Stropkov

Žijeme v našej spoločnosti

My svet

Základná škola s materskou školou, Vývojová 228, Bratislava

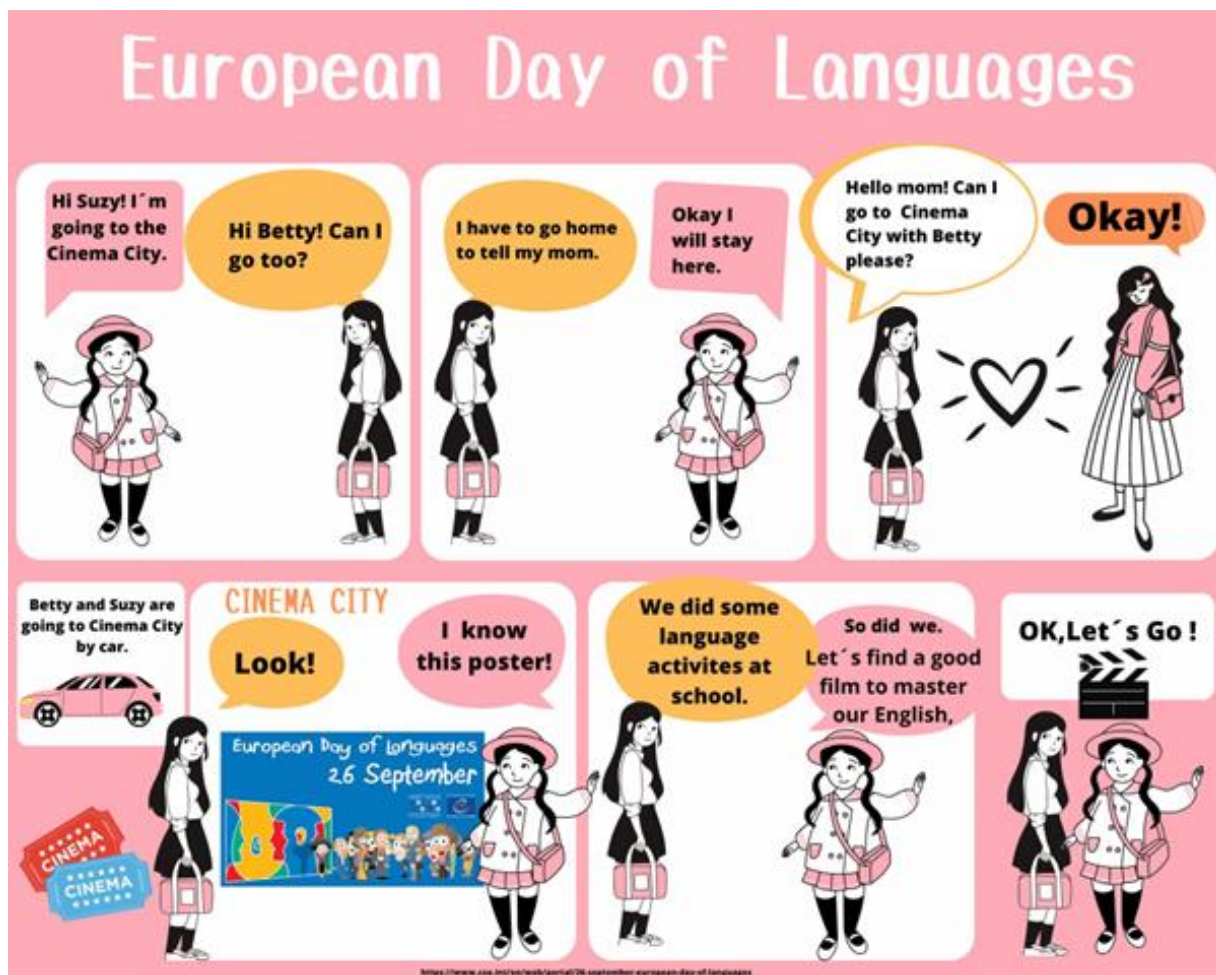

Výitva iná kate gávia

European Day of Languages

Základná škola SNP, Ostredková 14, Bratislava

Učenie jazyka je základom každého učenia

Pozdrav z rôznych kútov Európy

Základná škola s materskou školou, Kpt. Nálepku 878, Pohorelá

Языки мира - это мир

Medvede v škole

Základná škola Bystré, Hermanovská 347/7, Bystré

Bystré

Harmónia rozmanitosti

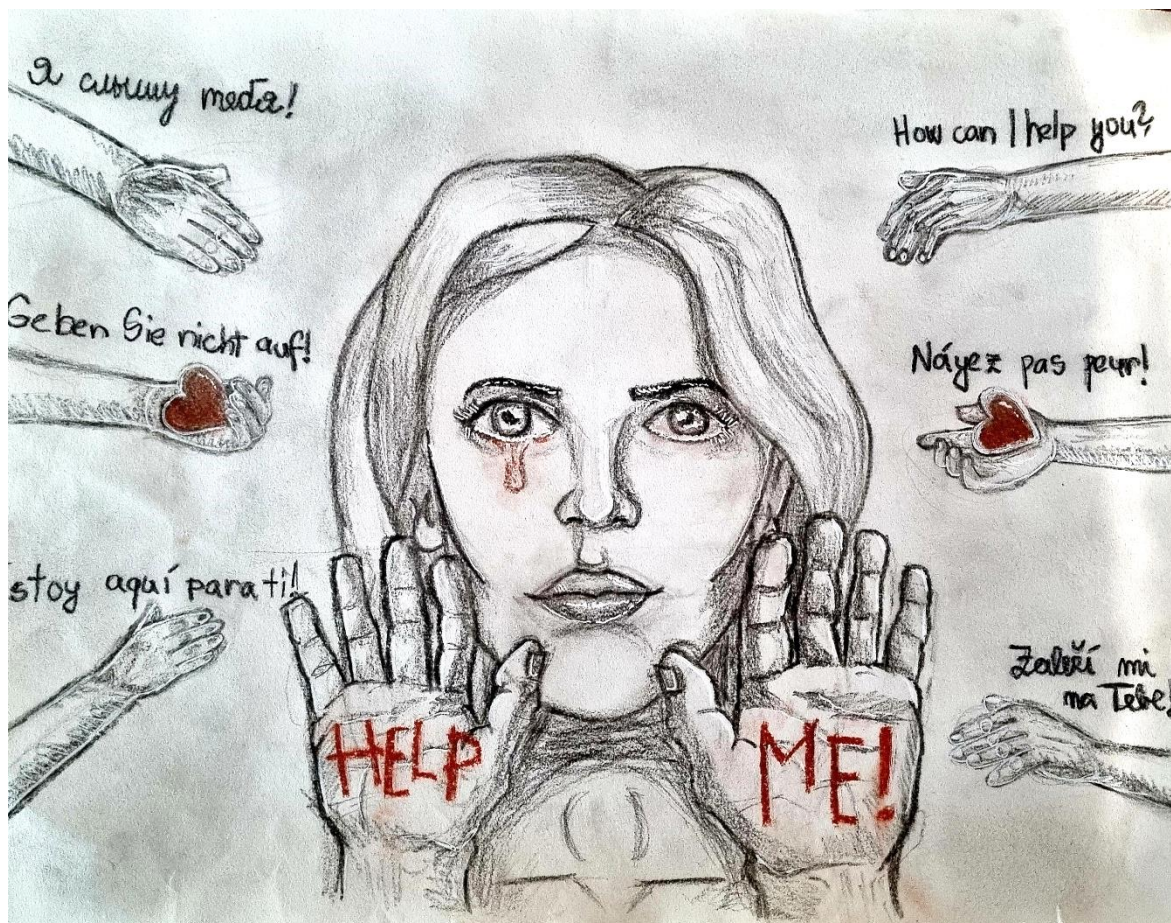
Súkromná základná škola United Nations Elementary School, Javorová 644/12,
Nitra

Újítva inná harte gória

„Volanie o pomoc“

Súkromné gymnázium, Dneperská 1, Košice

Učiteľka

Mapa

Gymnázium M. R. Štefánika, Slnecná 2, Šamorín

Дітям і батькам

Budúcnosť je znalosť jazykov

Evanjelické lýceum v Bratislave, Vranovská 2, Bratislava

Digitálna maťka

Languages around us - Let's have fun with English

Gymnázium Jozefa Lettricha, J. Lettricha 2, Martin

Žitavská kateória

Linka jazykov

Gymnázium Karola Štúra v Modre, Námestie Slobody 5, Modra

Učiteľská rada

Languages around us

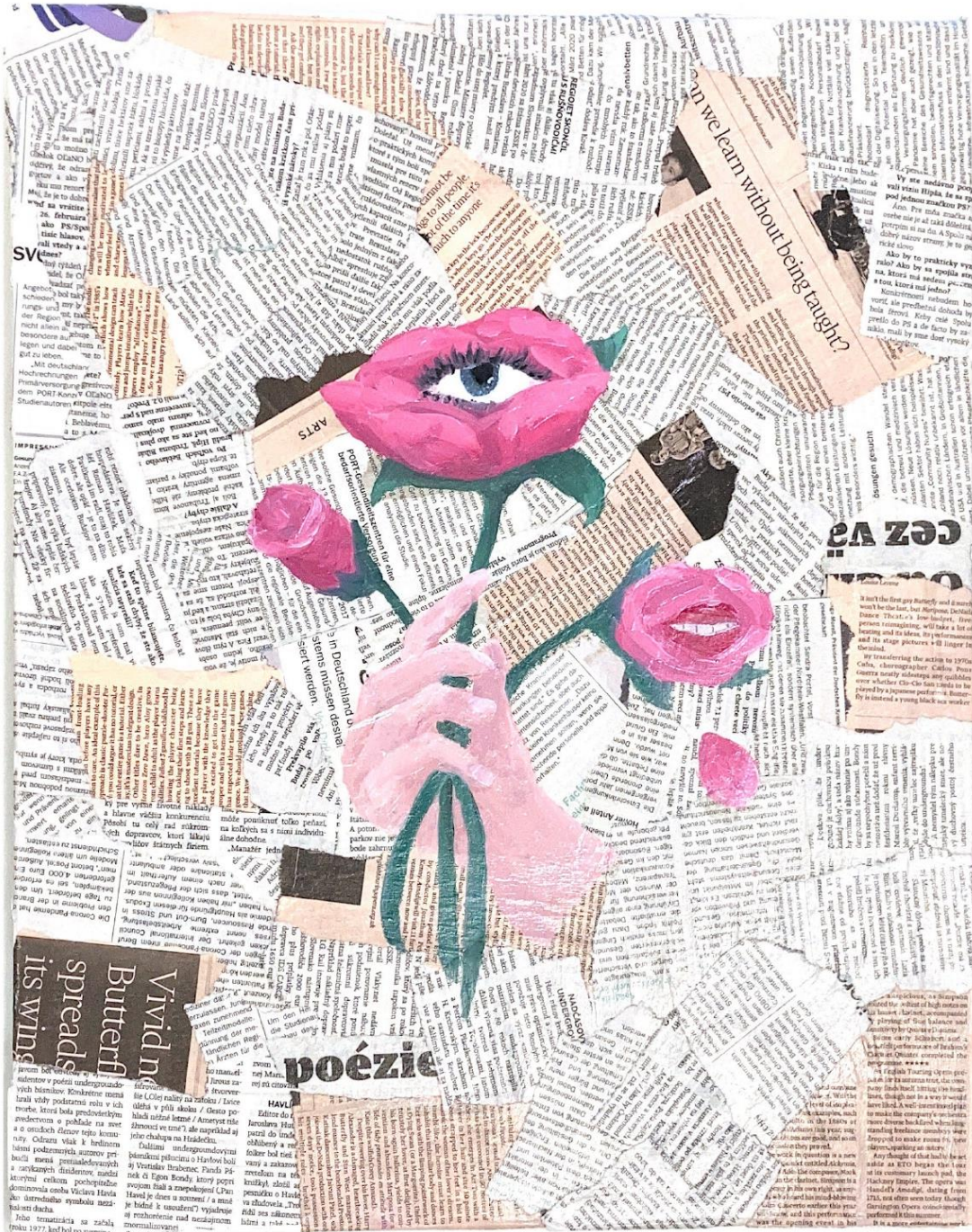
Gymnázium Juraja Fándlyho, Školská 3, Šaľa

Učítava inovávať a teprá

Kvety tisícich slov

Súkromné gymnázium Felix, Krásnohorská 14, Bratislava

Žijeme v jazyku

Jazyky okolo nás

Stredná odborná škola agrotechnická – Agrotechnikai Szakközépiskola, Hlavná 54, Moldava nad Bodvou

Učiteľská kategória

Kvietok Európskej únie

Stredná odborná škola hotelových služieb a dopravy v Lučenci, Zvolenská
cesta 83, Lučenec

Učiteľská katedra

Languages around us

Spojená škola, SNP 3/5, Spišská Stará Ves

Prítomnosť je dôležitá

Do audiovizuálnej kategórie boli zaradené príspevky od žiakov z 25 základných a 12 stredných škôl z celého Slovenska. Cieľom bolo i v tomto prípade propagovať viacjazyčnosť vo svojej škole, triede či rodinnom prostredí a názorným spôsobom ukázať, ako sú cudzie jazyky s čoraz väčšou samozrejmosťou prítomné v našom každodennom živote.

Napriek tomu, že táto kategória kládla vyššie nároky na technické zručnosti, prácu s multimediálnymi nástrojmi a bola výzvou i v zmysle dramatického výkonu, žiaci sa s ňou popasovali veľmi dobre. Hravo a tvorivo natáčali videá, strihali, komentovali, prihovárali sa divákovi a veľakrát sa pri tom aj dobre zabávali. Pracovali väčšinou v tíme, rozdelili si úlohy, zahráli krátku scénu, v ktorej stvárnil postavy hovoriace cudzími jazykmi, dokonca sa v niektorých príspevkoch podarilo žiakom vtipne zakomponovať aj miestny dialekt. Dialógy veľmi často prekvapili humorom a hyperbolou.

Príspevky žiakov základných škôl obsahovali detské piesne, ukážky z hodín cudzieho jazyka, prácu v kolektíve, spoločné hry a pracovné prostredie v škole. Pôsobivé a autentické boli audiovizuálne príspevky jednotlivcov, ktorí predstavili seba v kontexte školy a rodiny, dali nahliadnúť do spôsobu trávenia svojho voľného času a svojou spontánnosťou a prirodzeným prejavom ukázali, s akou ľahkosťou je možné učiť sa a používať cudzí jazyk. Dôležitú úlohu pri tvorbe videí hrali pedagógovia, ktorí žiakov sprevádzali slovom, pomáhali im s prípravou dialógov, nahrávaním a konečným spracovaním. Takáto spolupráca žiakov a učiteľov je nenahraditeľná vo vzťahu učiteľ – žiak, najmä pri uplatňovaní činnostne zameraných prístupov vo vyučovaní cudzích jazykov. Spolupráca a obojstranná dôvera, ktorá pri nej vzniká, zároveň významne podporuje dlhodobú motiváciu žiakov.

Žiaci stredných škôl prejavili odvahu byť menej konvenční, vo svojich rolách sa uvoľnili a natáčanie videí si skutočne užili. Neváhali prizvať ako hostí aj svojich učiteľov a učiteľky a zapojiť ich do programu. Ich príspevky boli dynamické, živé a hravé. A práve o to nám v súťaži išlo.

Ďakujeme všetkým pedagógom a žiakom, že si našli čas na spoločný projekt a podelili sa s nami o svoju tvorivosť a radosť. Prajeme vám, nech ste inšpiráciou pre vašich rovesníkov!

Audiovizualna kategória

Základná škola 1. stupeň

Po každej búrke príde dúha – víťazný príspevok

Základná škola, J. A. Komenského 1, Michalovce

Víťazným príspevkom v audiovizuálnej kategórii základných škôl 1. stupňa sa stalo video žiakov Základnej školy Komenského v Michalovciach. Európsky deň jazykov sa v tejto škole stal projektom nielen na jeden deň, ale žiaci pri ňom strávili veľa času, ktorý si naozaj užili. Spolu s pani učiteľkami plánovali, navrhovali a vytvárali rekvizity, kulisy a panely na krátke divadelné predstavenie. Rozdelili si úlohy a potom spoločne vytvorili farebnú dúhu z farieb, slov a vlajok siedmich krajín, ktorých farby sa naučili v siedmich jazykoch. Na záver si zaspievali pieseň a zahrali krátke predstavenie. Porota ocenila vzájomnú spoluprácu žiakov a pedagógov, precíznosť, s akou pristupovali k úlohe, a rozmanitosť vybraných jazykov.

Our international classroom

Základná škola Pavla Dobšinského, P. Dobšinského 1744/2, Rimavská Sobota

Žiaci 3. A Evanjelickej základnej školy Zlatice Oravcovej v Rimavskej Sobote zažívajú viacjazyčnosť každodenne a bezprostredne priamo vo svojej triede. Spolu sa tu učia deti zo Slovenska, Maďarska, Ukrajiny a Brazílie, pričom si každý z nich zachováva svoj materinský jazyk, kultúru a povedomie o svojich koreňoch a zároveň sa spoločne učia ešte jeden cudzí jazyk. V krátkom videu sa predstavili vo svojom rodnom jazyku, vyjadrili radosť zo vzájomného priateľstva a ukázali, že hovoria viacerými jazykmi je pre nich úplne prirodzené.

European Day of Languages with Netherland

Základná škola, Bernolákova ulica 1061, Vranov nad Topľou

Žiaci zo Základnej školy Bernolákova vo Vranove nad Topľou nás vo svojom príspevku pozvali na virtuálnu návštevu hneď dvakrát. Raz k sebe do triedy a druhýkrát do triedy ich spriatelenej školy v Holandsku. Obe triedy spolu komunikujú pomocou kamier a mikrofónov, navzájom sa učia svoje rodné jazyky a využívajú pri tom tretí jazyk – angličtinu. Žiaci si počas Európskeho dňa jazykov prehlbovali vedomosti o Holandsku, zúčastňovali sa kvízov, odpovedali na súťažné otázky, vyskúšali si, aké by to bolo žiť ako Holanďan a jazdiť do školy na bicykli, a vytvorili si pôsobivé vedomostné knižky o Holandsku.

*Arabic
victory
category*

Základná škola 2. stupeň

Zvieratka v piatich európskych jazykoch – víťazný príspevok

Cirkevná základná škola Romualda Zaymusa, R. Zaymusa 3, Žilina

Víťazným príspevkom v audiovizuálnej kategórii 2. stupňa základných škôl sa stal príspevok žiakov 6. ročníkov Cirkevnej základnej školy R. Zaymusa v Žiline. Tému Jazyky okolo nás sa venovali jedno celé vyučovanie a každá hodina bola vedená v inom jazyku – maďarskom, talianskom, francúzskom, nemeckom a anglickom. Pani učiteľky a pán učiteľ využívali princípy medzipredmetového prepájania, kreatívne a nápadito zapájali svojich žiakov do procesu učenia sa, prinášali nevšedné aktivity a úlohy. Ukázali, že mnohojazyčnosť v škole je dosiahnuteľný model, ak je prítomná efektívna spolupráca pedagógov, priebežné vzdelávanie sa a chuť a odvaha skúšať nové metódy a formy vyučovania.

Jazyky okolo mňa

Cirkevná spojená škola MARIANUM, Biskupa Királyja 30, Komárno

Žiak piateho ročníka Cirkevnej spojenej školy MARIANUM v Komárne v spolupráci so svojou pani učiteľkou natočil pútavé video o tom, ako sú jazyky každodennou súčasťou jeho života. Vo videu ukázal, v čom spočíva jeho motivácia k učeniu sa jazykov. Mať rád svoj materinský jazyk, plynule hovoriť jazykom krajiny, v ktorej žiješ a ktorým hovoria tvoji kamaráti, a aktívne sa zaujímať o ďalšie cudzie jazyky, pretože tie otvárajú cestu k spoznávaniu obľúbených osobností napríklad zo sveta športu, najmä obľúbeného basketbalu – to je jeho odkaz pre nás.

Európsky deň jazykov 2021 – Jazyky okolo nás

Základná škola, Komenského 307/22, Svidník

Žiaci štyroch vybraných tried 2. stupňa Základnej školy Komenského vo Svidníku natočili kreatívne a zábavné video o tom, že učenie môže byť hra a rolu učiteľa si pokojne môže vyskúšať aj žiak. Cieľom projektu bolo priblížiť si vzájomne kultúru a geografiu krajín, ktorých jazyky sa na škole vyučujú. Zaznela angličtina, taliančina, nemčina a ruština. Žiaci prepájali jazyky a zahráli vtipné predstavenie o spoznávaní talianskeho jazyka, krajiny, gastronómie a niektorých osobností Talianska. Video bolo plné nápadov, živej komunikácie i typickej talianskej gestikulácie.

Audiovizuálna kategória

Stredná škola

Priatelja zo Šrobárky – víťazný príspevok

Gymnázium, Šrobárova 1, Košice

Titul víťaza v kategórii stredných škôl získal príspevok s názvom Priatelja zo Šrobárky. Ako už názov napovedá, žiaci sa inšpirovali známym americkým televíznym sitkomom Priatelja. Trefne zobrazili život šiestich mladých ľudí, ktorých spoločným problémom je ovládanie cudzích jazykov pri cestovaní do zahraničia. Každý z nich vyzdvihol dôležitosť učenia sa cudzích jazykov, pretože sú presvedčení, že ovládanie iba angličtiny už nie je v dnešnej dobe postačujúce. Výber jazykov vo videu vôbec nebol náhodný. Boli to presne tie, ktoré sa žiaci majú možnosť na škole učiť. Gymnazisti z Košíc vo svojom videu ukázali, že sa radi učia cudzie jazyky – angličtinu, nemčinu, ruštinu, francúzštinu, španielčinu, a napriek tomu, že každý z nich hovorí iným svetovým jazykom, rozumejú si dokonale. Potvrdilo to aj hlavné motto ich videa: „Koľko rečí vieš, toľkokrát sa dorozumieš“.

Gimi Eurovízia 2021

Gymnázium – Gimnázium Kráľovský Chlmec, Horešská 18, Kráľovský Chlmec

Pri príležitosti Európskeho dňa jazykov Gymnázium v Kráľovskom Chlmcu vyhlásilo pre svojich žiakov súťaž Gimi Eurovízia, do ktorej sa mohli zapojiť jednotlivci aj triedy. Podmienkou bolo nahráť pieseň v cudzom jazyku a spracovať ju kreatívnym spôsobom. Bola to multikultúrna výzva, ktorú žiaci zvládli bravúrne – od spevu cez nahrávanie videa až po samotné finálne spracovanie. Pre divákov pripravili neobyčajný hudobný zážitok v štýle Eurovízie. Výsledkom bola hudobná reťaz príjemných melódií, ktoré boli často osviežené tanečnými choreografiami. Objavila sa tu napríklad interpretácia piesne od rumunskej kapely, zazneli známe anglické i maďarské hity, anglicko-maďarské blues podfarbené prekladmi slova „modrá“ v rôznych jazykoch či francúzska skladba naspievaná žiakmi, ktorí druhý cudzí jazyk okrem angličtiny ešte nemajú. Príspevok je dôkazom, že rozvíjanie speváckeho talentu nemusí mať vôbec ďaleko od talentu jazykového.

Akadémiu víťazníkov kategórie

Európsky deň jazykov na GAV-e

Gymnázium Andreja Vrábla, Mierová 5, Levice

Žiaci z Gymnázia Andreja Vrábla v Leviciach vo svojom videu ukázali, že ich korene siahajú do rôznych krajín Európy. Pozdravili všetkých, ktorí oslavujú Európsky deň jazykov a podporujú jazykové vzdelávanie, a to v jazykoch, ktorými hovoria ich predkovia, či už rodičia alebo starí rodičia. Žiaci kvarty pripravili pre žiakov prímý rôzne jazykové aktivity, ktoré v rámci osláv tohto dňa s nimi zrealizovali ako ich starší tútori. Na príprave videa sa podieľali aj žiaci sekundy, ktorí k nemu prispeli svojím pozdravom vytvoreným z balónov. Ako nám v opise realizácie príspevku uviedli, natáčanie videa prebehlo počas štyroch vyučovacích hodín vďaka výbornému kameramanovi z oktávy. Porota okrem skutočne ukážkovej spolupráce ocenila zmysel pre šírenie tradícií, a to dokonca viacjazyčným spôsobom.

Asistenční jazyk na GAV-e

SLOVO NA ZÁVER

Vážení pedagógovia, milí žiaci,

patrí vám veľká vďaka za množstvo príspevkov, ktoré ste nám zaslali, za nadšenie, ktoré ste nimi sprostredkovali, za otvorenú myseľ a srdce na pravom mieste! Vašou ochotou zapojiť sa do súťaže, venovať svoj čas a talent téme mnohojazyčnosti ste preukázali, že vaše vnímanie sveta je pestré a otvorené jazykovej rozmanitosti. Je to nová kvalita, ktorá sa ukazuje ako jedna z kľúčových v komplexnom náhľade na vzdelávanie. Byť vnímaví voči sebe navzájom a voči tomu, čo si predstavujeme pod pojmom jedinečnosť. V jazykoch aj v každodennom živote.

Mnohé školy a žiaci majú s viacjazyčnosťou priamu skúsenosť. Žijú ju v rodinách, v školskom kolektíve alebo v rámci kultúrnych výmen so spriatelенými zahraničnými školami, čo sa tiež odrazilo v súťažných príspevkoch. Cenné boli príspevky, v ktorých sa odrážal osobný príbeh žiaka, jeho prirodzené školské a rodinné prostredie, jeho bezprostredný pozitívny postoj k mnohojazyčnosti, cudzím jazykom a kultúram. A hoci sú niektoré krajiny pre nás pomerne vzdialené, zdá sa, že vieme nájsť to, čo nás spája, prípadne to, čo rozširuje naše vlastné poznanie. Prejavilo sa to najmä v niektorých príspevkoch starších žiakov, ktorí svoje práce obohatili o spoločensko-sociálny rozmer.

Podobne ako v predchádzajúcom ročníku i tentokrát sme mali možnosť vidieť, že tvorivosť nepozná hranice a umenie nás spája. Pri tvorbe súťažných príspevkov sa zapojili nielen jednotlivci pod vedením svojich učiteľov, ale aj celé triedy a v niektorých prípadoch školy ako celok, a to nás mimoriadne teší.

Milí žiaci, veríme, že ste si tvorenie užívali a mali z neho radosť! My by sme chceli posolstvo Európskeho dňa jazykov šíriť ďalej, a to aj vďaka výberu z vašich prác. To posolstvo spočíva predovšetkým vo vzájomnom porozumení a pochopení bohatstva a jazykovej rozmanitosti v rámci vlastnej krajiny i Európskej únie.

ZOZNAM ZAPOJENÝCH ŠKÔL

Ďakujeme všetkým školám, ktoré sa do súťaže Európsky deň jazykov 2021 – Jazyky okolo nás zapojili:

Cirkevné gymnázium sv. Jána Krstiteľa v Trebišove, M. R. Štefánika 9, Trebišov
Cirkevná spojená škola MARIANUM, Biskupa Királyja 30, Komárno
Cirkevná základná škola Romualda Zaymusa, R. Zaymusa 3, Žilina
Cirkevná základná škola sv. Apoštola Pavla, Sihelné 214
Evanjelické lýceum v Bratislave, Vranovská 2, Bratislava
Evanjelická základná škola Zlatice Oravcovej v Rimavskej Sobote, Daxnerova 42, Rimavská Sobota
Gymnázium Alberta Einsteina, Einsteinova 35, Bratislava
Gymnázium Andreja Vrábla, Mierová 5, Levice
Gymnázium Bilíkova 24, Bratislava
Gymnázium F. G. Lorcu, Hronská 3, Bratislava
Gymnázium – Gimnázium Kráľovský Chlmec, Horešská 18, Kráľovský Chlmec
Súkromné bilingválne gymnázium, Bystrická cesta 174/5, Ružomberok
Gymnázium Jozefa Lettricha, J. Lettricha 2, Martin
Gymnázium Juraja Fándlyho, Školská 3, Šaľa
Gymnázium Karola Štúra v Modre, Námestie Slobody 5, Modra
Gymnázium M. R. Štefánika, Slnecná 2, Šamorín
Gymnázium, Študentská 4, Snina
Gymnázium, Šrobárova 1, Košice
Gymnázium Terézie Vansovej, 17. novembra 6, Stará Ľubovňa
Katolícka spojená škola sv. Vincenta de Paul, Saratovská 87, Levice
Katolícka základná škola s materskou školou sv. Jána Nepomuckého, Kósu Schoppera 22, Rožňava
Obchodná akadémia, Akademika Hronca 8, Rožňava
Obchodná akadémia, Radlinského 1725/55, Dolný Kubín
Obchodná akadémia, Kapušianska 2, Michalovce
Obchodná akadémia, Kálmána Kittenbergera 2, Levice
Spojená škola, Dominika Tatarku 4666/7, Poprad
Spojená škola, SNP 3/5, Spišská Stará Ves
Stredná odborná škola agrotechnická – Agrotechnikai Szakközépiskola, Hlavná 54, Moldava nad Bodvou
Stredná odborná škola elektrotechnická, Hlavná 1400/1, Poprad-Matejovce
Stredná odborná škola hotelových služieb a dopravy v Lučenci, Zvolenská cesta 83, Lučenec
Stredná odborná škola obchodu a služieb, 17. novembra 2579, Čadca
Stredná odborná škola pre žiakov s telesným postihnutím, Mokrohájska 1, Bratislava
Stredná priemyselná škola elektrotechnická, Hálova 16, Bratislava
Stredná priemyselná škola strojnica a elektrotechnická, Fraňa Kráľa 20, Nitra
Stredná zdravotnícka škola – Egészségügyi Középiskola, Športová 349/34, Dunajská Streda
Súkromná spojená škola EDUCO, Slanická osada 2178, Námestovo
Súkromná spojená škola EDURAM, Maurerova 55, Krompachy
Súkromná stredná odborná škola v Poprade, SNP 1253, Poprad
Súkromné bilingválne gymnázium v Galante, Hodská 10, Galanta
Súkromné gymnázium, Dneperská 1, Košice
Súkromné gymnázium Felix, Krásnohorská 14, Bratislava
Súkromné gymnázium, Grešákova 1, Košice
Súkromná základná škola United Nations Elementary School, Javorová 644/12, Nitra

Základná škola, Adyho 6, Štúrovo
Základná škola, Bernolákova ulica 1061, Vranov nad Topľou
Základná škola Bystré, Hermanovská 347/7, Bystré
Základná škola, Bystrická cesta 14, ... škola s triedami pre intelektovo nadané deti, Ružomberok
Základná škola, Čaklov 495
Základná škola, Československej armády 15, Moldava nad Bodvou
Základná škola, Dargovských hrdinov 19, Humenné
Základná škola, Dr. Daniela Fischera 2, Kežmarok
Základná škola, Farská lúka 64/A, Filakovo
Základná škola, Hatalov 183
Základná škola, Hlavná ulica 81/42, Miloslavov
Základná škola, Hlavné námestie 14, Dvory nad Žitavou
Základná škola, Hlboká cesta 4, Bratislava
Základná škola, Horný Vadičov 277
Základná škola, Hrnčiarska 1, Zvolen
Základná škola, Ing. O. Kožucha 11, Spišská Nová Ves
Základná škola Ivana Branislava Zocha, Jilemnického 3, Revúca
Základná škola, J. A. Komenského 1, Michalovce
Základná škola Jana Amosa Komenského, Komenského 1227/8, Sereď
Základná škola, Školská 3, Jasov
Základná škola, J. Švermu 6, Michalovce
Základná škola, JUH 1054, Vranov nad Topľou
Základná škola, Kečerovce 79
Základná škola, Kežmarská 28, Košice
Základná škola, Kluknava 43
Základná škola, Komenského ulica 495/33, Námestovo
Základná škola, Komenského 6, Sobrance
Základná škola, Komenského 307/22, Svidník
Základná škola, Konštantínova 1751/64, Stropkov
Základná škola, Školská 1, Krpeľany
Základná škola, Kuliškova 8, Bratislava
Základná škola, Levická 903, Vráble
Základná škola, Strážnická 25, Ľubotice
Základná škola Márie Rázusovej-Martákovej, Nábrežie 4. apríla 1936, Liptovský Mikuláš
Základná škola, Martinská 20, Žilina
Základná škola, Mlynská 50, Senec
Základná škola, Mlynská 697/7, Stropkov
Základná škola, M. Rázusa 1672/3, Zvolen
Základná škola, Mochovská 4, Veľký Ďur
Základná škola, Mojmirova 2, Zlaté Moravce
Základná škola, Námestie sv. Ignáca 31, Leopoldov
Základná škola, Nejedlého 8, Bratislava
Základná škola SNP, Ostredková 14, Bratislava
Základná škola Pavla Dobšinského, P. Dobšinského 1744/2, Rimavská Sobota
Základná škola pri zdravotníckom zariadení, Námestie Ludvíka Svobodu 6818/4, Banská Bystrica
Základná škola, Pugačevova 1381/7, Humenné
Základná škola Rudolfa Jašíka, Obuvnícka 432/23, Partizánske
Základná škola, Staničná 13, Košice
Základná škola, Starohorská 8, Dulovce
Základná škola, Strážnická 1, Skalica
Základná škola svätého Augustína, Moyzesova 1, Považská Bystrica

Základná škola sv. Cyrila a Metoda v Spišskej Novej Vsi, Markušovská cesta 8, Spiš. Nová Ves
Základná škola, Školská 266, Rovinka
Základná škola, Školská 558/1, Sečovská Polianka
Základná škola, Tatranská Lomnica 14123, Vysoké Tatry
Základná škola, Dr. Janského 2, Žiar nad Hronom
Základná škola, Karpatská 803/11, Svidník
Základná škola, Komenského 6, Spišské Vlachy
Základná škola, P. J. Šafárika 3, Prievidza
Základná škola s materskou školou, Beňadovo 68
Základná škola s materskou školou, Nová cesta 361, Bobrov
Základná škola s materskou školou, Dedinka 142
Základná škola s materskou školou, Dostojevského ulica 2616/25, Poprad
Základná škola s materskou školou E. A. Cernana, Ústredie 316, Vysoká nad Kysucou
Základná škola s materskou školou Františka Jozefa Fugu, Vinné 514
Základná škola s materskou školou, Hertník 261
Základná škola s materskou školou, Holumnica 121
Základná škola s materskou školou, Hlavná 200/15, Hôrky
Základná škola s materskou školou, Jakubany 151
Základná škola s materskou školou, Jarabina 258
Základná škola s materskou školou, Kamenica 645
Základná škola s materskou školou, Osloboditeľov 204, Kamenica nad Cirochou
Základná škola s materskou školou, Kozárovce 927
Základná škola s materskou školou, Kpt. Nálepku 878, Pohorelá
Základná škola s materskou školou, Krasňany 19
Základná škola s materskou školou, Krčava 184
Základná škola s materskou školou, Školská 71/3, Lokca
Základná škola s materskou školou, Školská 155/17, Ľubochňa
Základná škola s materskou školou, Makov 264
Základná škola s materskou školou, Lipové námestie 296/28, Modrý Kameň
Základná škola s materskou školou M. R. Štefánika, Grösslingová 48, Bratislava
Základná škola s materskou školou, Námestie Kráľovnej pokoja 4, Prešov
Základná škola s materskou školou Pavla Demitru, Centrum II č. 87, Dubnica nad Váhom
Základná škola s materskou školou, Školská 93, Plaveč
Základná škola s materskou školou, Prakovce 307
Základná škola s materskou školou, 1. mája 144, Prašice
Základná škola s materskou školou, Ružová 304, 076 32 Borša
Základná škola s materskou školou, Sedliská 93
Základná škola s materskou školou, Sibírska 39, Bratislava
Základná škola s materskou školou Štefana Ďurovčíka, Palín 104
Základná škola s materskou školou, Štiavnik 177
Základná škola s materskou školou, Školská 490, Teplička nad Váhom
Základná škola s materskou školou, Trstice 647
Základná škola s materskou školou, Vavrečka 204
Základná škola s materskou školou, Veľká Lehota 433
Základná škola s materskou školou, Školská 42/22, Vikartovce
Základná škola s materskou školou, Vývojová 228, Bratislava
Základná škola s materskou školou, Žbince 145
Základná škola s materskou školou, Železničná 245, Jelšava
Základná škola s materskou školou, Želiarska 4, Košice
Základná škola Viktora Szombathyho s VJM – Szombathy Viktor Alapiskola, Námestie Slobody 141, Jesenské
Základná škola s VJM – Alapiskola, Farná 151
Základná škola s VJM – Benyovszky Rudolf Alapiskola, Školská 116, Lehnice

www.coe.int/edl

  #coeEDL